

VERSLAG van de vergadering van de Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 29 maart 2010 in het Provinciehuis Utrecht

Aanwezig:

Drs. B. Nugteren (voorzitter), mw. M. Haak-Griffioen (gedeputeerde) mw. A.H. Raven BA (gedeputeerde), drs. W.M. de Jong (gedeputeerde), mw.drs. F.M. Alsem (VVD), mw. C.G.M. van Benthem (PvdA), mw.drs. W.A. Bodewitz (PvdD), mw. drs. R.K. Dik-Faber (ChristenUnie), J. Fastl (GroenLinks), drs. C. de Heer (ChristenUnie), H.R.A.L. Klein Kranenburg (CDA), ing. D. Kilic (PvdA), Y. Lutfula (SP), mw. H. Nap (CDA), mw. A.M.A. Pennarts-Pouw (GroenLinks), mw. J. van Pijkeren (CDA), mw. Y. Smit (VVD), mw. drs. J.C.M. Versteeg (D66), drs. R. de Vries (D66), mw.drs. H.D.I. Walta-auf'm Keller (VVD) alsmede ir. B.A. Witteman (SP);

Met kennisgeving afwezig:

Mw. C. Dekkers-Raadsen (CDA), mw. drs. J.M. de Heer-Verheij (ChristenUnie), W. van der Steeg (PvdD) en G.J. van der Werff (VVD);

Van ambtelijke zijde aanwezig:

Drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. G. van Weerd (verslag).

---

1. Opening

De voorzitter, de heer Nugteren, opent de vergadering met een woord van welkom. De berichten van verhindering worden doorgenomen.

Afgesproken wordt het nagekomen ingekomen stuk, de gezamenlijke verklaring van de Raad van Toezicht van BJZU en gedeputeerde mevrouw Haak, te betrekken bij de bespreking van agendapunt 7.

2. Mededelingen en ingekomen stukken

Mevrouw Raven memoreert dat er in de media berichten circuleren over een groot financieel tekort bij stad en provincie voor de Giro d'Italia, omdat het ministerie van VWS minder subsidie beschikbaar stelt. Het is juist dat er minder subsidie beschikbaar komt, maar niet zodanig als in de pers wordt aangegeven. Oorspronkelijk is toegezegd dat gemeenten, die betrokken zijn bij de start en finish van de Giro, een bedrag van € 6,5 ton zou ontvangen. Het ministerie van VWS is daarop teruggekomen maar hoeveel de nieuwe bedragen zullen inhouden is nog niet bekend. Een en ander heeft geen gevolgen voor de Giro-activiteiten in Utrecht aangezien het aantal sponsors nog steeds stijgende is. In tegenstelling tot Middelburg en Amsterdam, is er in Utrecht een hoog sponsorbedrag binnengekomen van tussen de € 5 ton en de € 1 miljoen.

De provincie Utrecht zal de scholen nauw betrekken bij de Giro d'Italia, o.a. met fietsactiviteiten om kinderen zo ook aan het bewegen te krijgen. Ook die activiteiten gaan gewoon door.

De heer De Vries vraagt wat de gevolgen zijn, wanneer er minder geld van het ministerie binnenkomt dan verwacht; heeft dat consequenties voor de bijdrage van de provincie of gaat het hier specifiek om een financieel risico voor de stad Utrecht?

Mevrouw Raven antwoordt dat zowel de stad als de provincie Utrecht een bedrag van € 5 ton bijdragen. Daarnaast heeft de stad Utrecht een garantiesubsidie van € 3 ton gegeven. Dat heeft de provincie niet gedaan. De kans bestaat dat er gedeeltelijk aanspraak moet worden gemaakt op de garantieregeling van de stad. Dat geldt niet voor de provincie Utrecht, immers, de provincie heeft

niet voorzien in een garantieregeling en dat betekent dat P.S. niet om extra geld voor de Giro d'Italia zal worden gevraagd.

Op voorstel van de voorzitter wordt besloten de ingekomen stukken 2.1, 2.4 en 2.5 te betrekken bij de bespreking van agendapunt 7.

2.1 Memorandum gedeputeerde mw. Haak stand van zaken wachtlijsten Jeugdzorg (WMC27)

2.2 Memorandum gedeputeerde mw. Haak over stand van zaken invoering Wet ambulancezorg en de gevolgen voor de provinciale vergunningverlening (WMC28)
Wordt voor kennisgeving aangenomen.

2.3 Randstedelijke Rekenkamer vervolgonderzoek wachtlijsten jeugdzorg (WMC31)
Mevrouw Versteeg merkt op dat uit deze reguliere kwartaalrapportage ogenschijnlijk blijkt dat het beleid succesvol is omdat er sprake is van dalende wachtlijsten. Echter, spreekster verwijst naar het rapport van de Randstedelijke Rekenkamer waarin naar voren komt dat de daling ook te danken is aan verschuiving op papier. Ook werd gemeld dat kortere wachtlijsten niets zeggen over verbetering van hulp aan de kinderen zelf en dat deze, indachtig de perikelen van BJZU, alleen lijken te kunnen verholpen met veel geld. Dit alles wekt bij D66 weinig reden tot vreugde.

2.4 Memo gedeputeerde Haak over budgettaire impasse met Bureau Jeugdzorg Utrecht (WMC32)

2.5 Bureau Jeugdzorg Utrecht: vertrek Raad van Bestuur van BJZU (WMC35)

3. Verslag vergadering Statencommissie Wonen, Maatschappij en Cultuur van 1 maart 2010
Het verslag van deze vergadering wordt vastgesteld.

4. Rondvraag

Hiervan wordt geen gebruik gemaakt.

5. Termijnagenda

- De heer Schoen zal een lijst rond laten gaan waarop de commissieleden zich kunnen aanmelden voor de P.S.- conferentie van 10 mei a.s. op Soestdijk. Deze conferentie komt voort uit een motie die door alle fracties is aangenomen.
De heer De Vries roept alle P.S.-leden op deze conferentie bij te wonen; het gaat hier om een "once in a lifetime" event.
- Mevrouw Raven meldt dat zij een Bestuurlijk Overleg heeft gehad met RTV Utrecht, o.a. over Mediawijsheid. Zij heeft in dat overleg aandacht gevraagd voor het bevorderen van Mediawijsheid. RTV Utrecht heeft aangegeven dat men zich in de berichtgeving, onderwerp, keuze en duiding hiervan bewust is. Daarnaast heeft RTV Utrecht een voorstel bij de provincie ingediend over Broadcast your School. Het gaat hier om een project waarbij regionale omroepen video-onderwijs op scholen gaan verzorgen en waarbij Mediawijsheid één van de speerpunten is. Overleg is gaande met RVT Utrecht over de vraag of het hier al dan niet om een kerntaak van een regionale omroep gaat. RTV Utrecht heeft onlangs via cultuurparticipatie een subsidieverzoek ingediend maar de provincie heeft dat vooralsnog afgewezen wegens onvoldoende uitwerking. De provincie is op velerlei manieren met RTV Utrecht in gesprek om Mediawijsheid onder de aandacht te brengen.
Dit punt kan wat mevrouw Raven betreft van de termijnagenda worden afgevoerd.

Mevrouw Pennarts verwijst naar berichtgeving in het AD over statenleden die wilden weten waarom de kijkcijfers van RTV Utrecht achterbleven en of dat consequenties moet hebben voor de subsidie van de provincie Utrecht voor RTV Utrecht. Zij was over deze berichten verbaasd en heeft de indruk dat statenleden voor hun beurt spraken. Zij vraagt of de provincie ook over deze kwestie in overleg is met RTV Utrecht.

Mevrouw Raven bevestigt dat. In het betreffende artikel werd aangegeven dat er over deze kwestie schriftelijke vragen zouden zijn gesteld maar tot op heden heeft zij geen vragen van statenleden ontvangen. Zij zegt toe dat zij ten behoeve van de commissie WMC een overzicht zal maken van de kijkcijfers van RTV Utrecht, ook in vergelijking met die van andere regionale omroepen. Daarbij zal ook worden aangegeven in hoeverre het internet wordt geraadpleegd. Bekend is dat veel items van RTV Utrecht via internet worden bekeken en dat geeft een ander beeld van de kijkcijfers. Provinciale Staten hebben destijds aangegeven bij de indicatoren dat de provincie Utrecht niet rechtstreeks invloed kan uitoefenen op kijkcijfers. Zij weet dat deze kwestie de aandacht heeft van de omroep. Daarbij tekent zij aan dat kijkcijfers niet heilig zijn. Het gaat ook om de kwaliteit van de programma's. Soms worden er programma's voor een kleine doelgroep gemaakt, terwijl ze van kwaliteitsniveau hoog niveau zijn.

Mevrouw Pennarts vraagt of er ook een korte analyse of een reactie van RTV Utrecht kan komen over de achterblijvende kijkcijfers en hoe deze kunnen worden verbeterd.

6. Statenvoorstel instellen reserve Masterplan Soesterberg

Mevrouw Smit deelt mede dat de VVD voorstander is van de vorming van een reserve Masterplan Soesterberg, ook uit de fondsen die daarvoor in het voorstel worden genoemd. Het gaat hier om een ambitieus plan. Cofinanciering van de provincie en de gemeenten is een voorwaarde voor een bijdrage van het rijk. Uit het voorstel komt naar voren dat er nog een flink aantal zaken verkend moet worden, zoals de publiekprivate samenwerking. Ook is er nog geen beeld van een sluitende grondexploitatie. Zij stelt de volgende vragen:

1. Een eerste herijkmoment zal plaatsvinden op 1 januari 2010; zij vraagt of daar al invulling aan is gegeven.
2. Wanneer is de uitwerking van het masterplan?
3. Wanneer is er duidelijkheid over een sluitende grondexploitatie?

Mevrouw Smit merkt op dat het convenant een inspanningsverplichting betreft maar dat woningbouw niet kan worden afgedwongen. Wat gebeurt er dan met het besluit van de aanbesteding van de N237? Zodra er wordt aanbesteed moet er ook worden gegund. Hoe moet dat financieel worden opgelost, wanneer er geen woningbouw tot stand komt?

De heer Klein Kranenburg laat weten dat het CDA voorstander is van het instellen van deze reserve. De reserve wordt uit diverse fondsen samengesteld. Het CDA kan zich met het doel verenigen omdat de verdiepte ligging van de provinciale weg daarmee kan worden gerealiseerd. Wel is het de vraag wat er gaat gebeuren wanneer de uitvoering van het project meer gaat kosten dan de beschikbare reserve. Het gaat hier om een risico; zijn vraag is wie daarvoor verantwoordelijk wordt en wat er wordt gedaan om dat risico te voorkomen.

De heer Fastl is van oordeel dat van deze reserve een bedrag van € 5,4 miljoen min of meer oneigenlijk geld is. Betere ware het geweest meer geld uit de Pakketstudies beschikbaar te stellen, maar dat is een gepasseerd station. De vraag is nu in hoeverre men wordt geconfronteerd met een plan, waarvoor het geld bij elkaar gezocht moet worden uit fondsen, die daarvoor niet bedoeld zijn.

Mevrouw Dik geeft aan dat de ChristenUnie zich aansluit bij de vragen van het CDA en GroenLinks over de verschillende fondsen waaruit wordt geput. Het is wel een goede zaak dat het masterplan nu

op de agenda staat. Soesterberg heeft jarenlang op slot gezeten en nu is men in staat het dorp een kwaliteitsimpuls te geven. Dat is een goede zaak. Het masterplan bestaat uit vier delen en de provincie is voor één onderdeel aan zet. Voor de andere drie onderdelen is vooral de gemeente Soest aan zet. De ambities zijn hoog en er ligt een behoorlijke opgave, met name de herstructurering van Soesterberg-Noord. De ChristenUnie vraagt hoe de samenwerking met de gemeente verloopt. De provincie doet nu een stap voor één deel van het masterplan zonder dat duidelijk is dat de gemeente Soest er in zal slagen haar deel van het masterplan van de grond te tillen. In het convenant wordt aangegeven dat er een exploitatieplan zou komen en een uitwerkingsstrategie voor Soesterberg-Noord. Die documenten hadden er al moeten zijn maar komen pas in het najaar beschikbaar.

De heer De Vries vindt het instellen van een reserve masterplan Soesterber een goed idee. Het is belangrijk dat Soesterberg niet meer op slot zit maar zich eindelijk kan gaan ontwikkelen. Echter, D66 is het niet eens met de dekking van deze reserve. Het gaat hier om oneigenlijk gebruik van de fondsen Stedelijk Bouwen en Wonen en Uitplaatsing Hinderlijke bedrijven voor het verdiepen van een weg. Dat moet gefinancierd worden uit het SMPU en de Pakketstudies. Daarentegen kunnen de fondsen Stedelijk Bouwen en Wonen en Uitplaatsing Hinderlijke Bedrijven naar het oordeel van D66 wel worden aangewend voor Soesterberg-Noord. Hij begrijpt niet waarom in de overwogen oplossingsrichtingen en alternatieven het argument wordt gebruikt dat het instellen van deze nieuwe reserve uit de verschillende fondsen overzichtelijk zou zijn. Hij vindt dat juist onoverzichtelijk. Het is hem niet duidelijk welke criteria men denkt de hanteren om deze fondsen daarvoor aan te wenden. Een en ander komt op hem over als creatief boekhouden.. Zijn fractie zal op deze manier geen steun verlenen aan het voorstel.

De heer Witteman deelt mede dat ook de SP problemen heeft met de dekking van deze reserve, met name waar het gaat om het bedrag uit de Pakketstudies dat bedoeld is voor de fietsverbinding Soest-Soesterberg dat nu wordt aangewend voor de verdiepte ligging van de N237. Dat is oneigenlijk gebruik van het fonds Pakketstudies. Hij vraagt voorts welke activiteiten er in het kader van de Pakketstudies niet worden gedaan, nu er € 3 miljoen voor de fietsverbinding wordt ingezet.

De heer Kilic deelt mede dat de PvdA zich kan vinden in de dekking van de reserve voor het masterplan. Wel is het belangrijk dat de gemeente Soest later geen geld komt vragen aan de provincie voor de bouw van 400 woningen. Hij vraagt dienaangaande om een duidelijke uitspraak van G.S.

Op pag. 1 werd aangegeven dat de meerkosten € 12 tot € 14 miljoen zouden bedragen. Inmiddels wordt er gesproken over meerkosten van € 14 miljoen. Hij vraagt wie het financiële risico gaat dekken.

Op pag. 1 wordt aangegeven dat de bedragen inclusief voorbereiding- en uitvoeringskosten zijn. Hij vraagt wat er gebeurt met meevallers in de aanbesteding.

Op pag. 3 wordt o.a. aangegeven: “dit bevat eventueel ook de mogelijkheid voor de provincie om het project definitief te stoppen.” Hij wil deze formulering veel concreter maken.

De PvdA is er voorstander van om zo snel mogelijk te starten met de uitvoering van de plannen.

De heer De Jong memoreert dat de provincie met dit masterplan meewerkt, juist om Soesterberg daarmee te hulp te komen en ontwikkelingen in gang te zetten. Het gebied ligt tegen de vliegbasis aan. Nadrukkelijk is er gekozen voor een packagedeal. Soest en de provincie gaan gezamenlijk met het masterplan aan de slag. De provincie zal een deel bijdragen aan de infrastructuur. De gemeente Soest zou vervolgens een claim kunnen leggen op het fonds Uitplaatsing hinderlijke bedrijven en op het Fonds stedelijk bouwen en wonen. Op die manier kan de provincie via de verschillende fondsen bijdragen aan het plan. Dat was een lastige route omdat het om één plan gaat en alles met alles samenhangt. Uiteindelijk is het volgende afgesproken. Om af te zijn van de discussie met Soest over

de vraag waar de provincie Utrecht al dan niet aan moet bijdragen, heeft de provincie ervoor gekozen de barrièrewerking van de weg aan te pakken. Het gaat hier om een provinciale weg en het ligt enigszins voor de hand dat de provincie zich daarvoor verantwoordelijk voelt. De weg zou echter niet verdiept worden aangelegd, wanneer er geen masterplan ontwikkeld zou worden met woningbouw en uitplaatsing van hinderlijke bedrijven. Om die weg te bekostigen wil de provincie de reserve voor het masterplan uit verschillende fondsen voeden, maar dan kan de gemeente Soest geen beroep meer doen op het Fonds uitplaatsing hinderlijke bedrijven en het Fonds stedelijk bouwen en wonen. De gemeente Soest heeft daarmee ingestemd en ziet vrijwillig af van subsidies uit genoemde fondsen. Al met al vindt de heer De Jong het gerechtvaardigd om deze reserve uit de genoemde vier fondsen te voeden.

De heer De Vries noemt dit creatief boekhouden. P.S. hebben criteria vastgesteld voor het gebruik van deze fondsen. De fondsen zijn beslist niet bedoeld voor de verdiepte aanleg van een weg.

De heer De Jong geeft aan dat het masterplan hoe dan ook geld gaat kosten. De provincie wil een bijdrage leveren aan het totale masterplan omdat daarmee vele doelen worden gediend. Het is het meest overzichtelijk en eenvoudig dat de provincie de aanpak van de provinciale weg gaat financieren, immers, het gaat hier om een provinciale weg.

Voorts geeft de heer De Jong aan dat er in de Pakketstudies werd uitgegaan van de aanleg van een fietstunnel. De kosten van die tunnel kwamen uit op € 3 miljoen. Nu kan de tunnel achterwege blijven wanneer de weg verdiept wordt aangelegd. Het fietspad kan rechtdoor over de verbinding worden aangelegd. Het is dan ook gerechtvaardigd om een beroep op die middelen te doen.

De heer Fastl meent dat het budget voor de Pakketstudies zo in een vreemd daglicht komt te staan. In de commissie MME heeft hij met gedeputeerde Van Lunteren gesproken over de Pakketstudies. Daar kwam naar voren dat, wanneer een budget niet besteed wordt voor een bepaald doel, dit bedrag wordt gereserveerd voor het tweede volgende doel maar niet aan een geheel ander project dat niet op de lijst voorkomt.

De heer De Jong memoreert dat er geen tunnel meer nodig is voor het realiseren van een fietsverbinding tussen Soest en Soesterberg nu de weg verdiept wordt aangelegd. Het is alleszins redelijk te stellen dat het bedrag, dat in de Pakketstudies was gereserveerd voor de fietstunnel, ook voor het verdiepen van de weg mag worden ingezet omdat ook daarmee een fietsverbinding tot stand komt.

De heer Fastl zal deze creatieve gedachtegang meenemen naar MME in relatie tot een eerder mobiliteitsvoorstel van GroenLinks voor Woerden.

Hij vraagt voorts of de hoogte van de budgetten uit de fondsen overeenkomt met de feitelijke uitvoering van de desbetreffende onderdelen uit het project.

De heer De Jong antwoordt dat uitplaatsing van alle betreffende bedrijven in Soesterberg-Noord een bedrag zou vergen van € 57 miljoen. Dat gaat niet lukken. Om die reden wordt een deel van het Fonds uitplaatsing hinderlijke bedrijven gebruikt. In ieder geval is zeker dat de gereserveerde bedragen uit de Fondsen stedelijk bouwen en wonen en uitplaatsing hinderlijke bedrijven voor die doelen zullen worden ingezet.

De heer De Vries begrijpt nog steeds niet waarom het gebruik van meerdere verschillende budgetten in voorliggend voorstel als “overzichtelijk” wordt aangeduid. Het is hem niet duidelijk waarom er niet is gekozen voor het gebruik van de reserve Grote Wegenwerken.

De heer De Jong memoreert de randvoorwaarde in het convenant dat de provincie ermee moet kunnen stoppen, wanneer de gemeente Soest niet in staat blijkt te zijn tot het realiseren van het

masterplan met een sluitende grondexploitatie. De afspraak is nu dat de gemeente Soest daarmee na de zomer zal komen. De A28 gaat ook op de schop en RWS wil liever niet dat nu al begonnen wordt met de aanpak van de N237 omdat dit een alternatieve route is voor de A28. Hoe dan ook moet er voor het einde van dit jaar duidelijkheid zijn over de vraag of er al dan niet in een sluitende grondexploitatie wordt voorzien. Is die er niet, dan kan de provincie de stekker uit het project trekken.

Het voordeel van het bedrag apart zetten in een fonds is dat de gelden niet voor een ander doel worden gebruikt en dat op deze wijze voor de gemeente Soest zichtbaar wordt wat de inspanningsverplichting is van de provincie in dit masterplan, nl. realisatie van die verdiepte weg. De provincie kan nog terug en het geld behoeft op voorhand niet aan Soest te worden gegeven. Dat zou wel het geval zijn wanneer project na project wordt gefinancierd. Ook dan kan niet worden uitgesloten dat het totaal uiteindelijk niet gaat lukken. Eventueel kunnen de middelen terugvloeien naar de algemene middelen of voor andere bestemmingen, mocht Soest de gevraagde prestaties niet kunnen leveren.

Mevrouw Smit vraagt de bevestiging dat er niet wordt aanbesteed, voordat duidelijk is dat er sprake is van een sluitende grondexploitatie van het masterplan.

Dit wordt de heer De Jong bevestigd.

Mevrouw Smit laat weten dat de VVD zich in het voorstel kan vinden.

De heer Klein Kranenburg verwijst naar pag. 2 waar het volgende wordt vermeld “Het betreft in feite een andere aanwending dan toen bij de besluitvorming is besloten.”

Het CDA kan zich geheel in de keuze en in dit voorstel vinden.

De heer De Vries vindt de vorming van een reserve van € 13,4 miljoen voor het masterplan Soesterberg terecht maar nogmaals wijst hij op de kaders die P.S. destijds hebben vastgesteld. Nu worden die kaders “op een grote hoop gegooid” in de hoop dat er een goede reserve uit voortkomt. P.S. moeten daarmee niet instemmen omdat ze zichzelf daarmee niet serieus nemen.

De heer Klein Kranenburg ziet dat toch anders. Het gaat erom dat er binnen de kaders bedragen worden afgezonderd voor een bepaald doel. Die bedragen worden bij elkaar opgeteld waarmee duidelijk wordt met welk bedrag en voor welk onderdeel uit de fondsen bedragen beschikbaar worden gesteld. Daar kan het CDA zich in vinden.

Op een vraag van de heer Witteman, antwoordt de heer De Jong dat, wanneer de reserve niet wordt aangewend, de bedragen terugvloeien naar de oorspronkelijke fondsen.

De heer Witteman sluit zich verder aan bij de opmerkingen van het CDA.

De heer De Jong memoreert dat het G.S. erom te doen is Soesterberg met dit masterplan verder te helpen. In de geest van de verschillende fondsen is het volkomen correct en rechtmatig om die middelen voor dat doel af te zonderen en in een aparte reserve te plaatsen. G.S. handelen in deze niet zonder raadpleging van P.S. G.S. vragen of P.S., die de kaders voor de fondsen hebben vastgesteld, bereid zijn te handelen in de geest van de fondsen en niet naar de letter, dit om te voorkomen dat Soesterberg deze middelen zou mislopen, o.a. gelet op de termijnen van de fondsen. Met dit voorstel wordt voldaan aan de wens van de provincie en de gemeente Soest om het masterplan voor Soesterberg te realiseren.

De voorzitter rondt de discussie af. Het debat zal in de P.S.-vergadering worden voorgezet.

7. Impasse budget 2010 Bureau Jeugdzorg Utrecht

- 7.1 *Memo gedeputeerde Haak antwoorden impasse budget 2010 Bureau Jeugdzorg Utrecht*
7.2 *Concept statenvoorstel onderzoek in opdracht van P.S. naar de gang van zaken bij de toekenning budget 2010 aan BJU*

De voorzitter geeft eerst het woord aan de inspreker.

De heer T. Knoet stelt zich aan de commissie voor. Hij werkt 20 jaar bij BJU (locatie Amersfoort) en zijn voorlopers. Voorts spreekt hij het volgende uit:

“Ik hecht eraan hier duidelijk te maken dat ik hier op persoonlijke titel spreek. Ik spreek dus niet namens BJU of namens mijn collega’s. Het verheugt mij dat ik hier en daar enigszins zal moeten improviseren op mijn oorspronkelijke tekst daar door het hedenmiddag gezamenlijk uitgegeven bericht van gedeputeerde mevrouw M. Haak en de voorzitter van de Raad van Toezicht van BJU, de heer A. van der Veen, de noodzaak kritisch in te gaan op de samenwerking tussen de provincie en BJU is weggenomen. Nog verheugder zal ik echter zijn als aan het eind van de behandeling van dit agendapunt door uw commissie overeenkomstig het ontwerpbesluit er opdracht zal worden gegeven tot het doen van een extern onderzoek naar de gang van zaken bij de toekenning van het budget 2010 aan BJU.

De Bureaus Jeugdzorg hebben ten onrechte een negatief imago. Al het intensieve en gemiddeld kwalitatief goede werk van door de jaren heen, wordt geregeld door één (vaak onvoorkombaar) incident in de media voor tijden te niet gedaan. Vooral de twee laatste jaren is er met name bij BJU extra in het verhogen van de kwaliteit geïnvesteerd en dat was niet alleen ter voorkoming van incidenten, maar juist om constant de vereiste kwaliteit van zorg te kunnen realiseren, die kinderen en ouders verdienen en van ons mogen verwachten, bij voorbeeld door de implementatie Delta-methodiek bij de Jeugdbescherming en het traject Verbetering Indicatiestelling Bureaus Jeugdzorg (V.I.B.) bij de T.G.J.

In het kader van die kwaliteitsverbetering is er organisatiebreed een grote groep nieuw personeel geworven, geselecteerd, getraind, ingewerkt en begeleid. Die groep nieuwe collega’s is nu vanwege het tekort op de begroting de laan uitgestuurd. Hiermee wordt mijns inziens meer dan kapitaal alleen vernietigd. Hiermee worden ook de geïnvesteerde tijd, energie, motivatie en de gegroeide intermenselijke relaties vernietigd; het gevoel voor elkaar en met elkaar maatschappelijk zinvol werk te doen, de synergie van die groep onderling, de synergie van hen en de teleurgestelde, achterblijvende collega’s en de synergie van hen en de nu figuurlijk met lege handen staande, gefrustreerde opleiders. Feitelijk wordt met dit ontslag, de gehele organisatie terug op achterstand gezet hetgeen voorspelbaar tot verhoogde caseloads, meer werkdruk en minder kwaliteit zal leiden. De caseloads van de vertrekkende collega’s kunnen immers niet blijven liggen en worden onder de achterblijvende werkers verdeeld. Bovendien zal de almaar toenemende vraag om zorg onder aanmerkelijk minder collega’s moeten worden verdeeld.

Het gevolg hiervan is een zichzelf aandrijvend proces, een negatieve spiraal, een spiraal naar beneden: caseload en werkdruk nemen toe, kwaliteit en arbeidssatisfactie nemen af met als gevolg dat ziekte, overspannenheid en burn-out toenemen. De caseloads van deze uitvallende collega’s zullen ook weer moeten worden verdeeld onder nog minder collega’s, met als gevolg opnieuw nog meer caseloads te verdelen etc. Ongetwijfeld zullen ook de wachtlijsten langer worden, zullen gevaarlijke situaties voor onze toch al kwetsbare kinderen vaker gaan voorkomen en zal de kritiek op BJU toenemen vanwege de groeiende onvrede en teleurstelling van ouders en samenleving. Kortom, een duidelijke vergroting van het negatieve imago van BJU en wij, de werkers, zullen dat op ons brood krijgen.

Als je dit proces kapitaliseert, is daar dan niet aanzienlijk veel meer geld mee gemoeid dan het onderhavige begrotingstekort? Te meer als over enige tijd de signalen uit de samenleving zo alarmerend zijn en zo’n omvang hebben aangenomen dat de politiek, de provincie niet anders kan dan BJU opnieuw “additionele gelden” toekennen waarvan dan weer nieuwe mensen moeten worden

aangetrokken, geselecteerd, geschoold, getraind, begeleid etc om de negatieve spiraal te doorbreken en de gevolgen ervan weg te nemen. Zou de provincie voor minder geld en minder samenlevingsschade niet beter de mensen die nu door bedoeld tekort moeten worden weggestuurd en die inmiddels geschoold zijn en ervaring hebben, bij BJU in dienst kunnen houden, door het tekort toch aan te vullen? Is dat op termijn niet effectiever, positiever en goedkoper?

Wat wij ons als geen ander realiseren is wat onze primaire doelgroep is: het kwetsbare kind en dat de kwaliteit van onze zorg voor hen door de effecten van bedoelde korting onvermijdelijk zal afnemen. Sommigen van ons menen dat de vereiste kwaliteit van zorg, van bescherming en van veiligheid van de aan onze verantwoordelijkheid toevertrouwde kinderen, nu al niet meer kan worden geleverd. Dat raakt aan ons geweten.

Mevrouw Bodewitz begrijpt dat een verhoogde caseload en een hogere werkdruk negatieve effecten kan hebben. Zij vraagt zich af wat en wie daaronder zullen gaan leiden. Zij vraagt of het juist is dat er extra personeel in ingezet voor de Delta methodiek; zij meent dat de extra medewerkers vooral bedoeld waren voor het wegwerken van de wachtlijsten.

Mevrouw Pennarts begrijpt dat de heer Knoet sprak over bezuinigingen. P.S. kregen echter te horen dat het niet om een bezuiniging bij BJU gaat. Het ging om incidenteel geld voor incidentele problemen en daarna stopt dat geld weer. Zij begrijpt uit de woorden van de inspreker dat er in BJU nooit beleefd is dat het om tijdelijk geld ging dat na enige tijd ook weer zou stoppen. In de organisatie wordt dit kennelijk als een bezuiniging gezien nu taken, die voor de lange termijn zijn ingepland, moeten worden beëindigd.

Mevrouw Versteeg laat weten dat D66 de zorg van de organisatie over mogelijke kapitaalvernietiging deelt. D66 zal dit proces nauwlettend volgen en kijken hoe dit voorkomen kan worden.

De heer Lutfula vraagt naar de effecten van de bezuinigingen op de kinderen.

De heer Knoet is van mening dat de kwaliteit die door BJU moet worden geleverd, niet meer kan worden geleverd door de groter wordende caseload en daarmee de toenemende werkdruk. Daardoor ontstaat meer ziekte en uitval. Nu is er een bepaalde kwaliteit gefinancierd, niet alleen voor het wegwerken van de wachtlijsten. Met minder geld kan niet hetzelfde aan kwaliteit worden geleverd als voorheen.

Wanneer het tekort, dat in BJU voor een deel als een bezuiniging wordt beleefd, niet wordt aangezuiverd, dan zijn de werkers op de werkvloer naar zijn persoonlijke mening niet in staat om de juiste zorg aan de kinderen te bieden.

De voorzitter dankt de inspreker voor zijn inbreng en toelichting.

Mevrouw Haak heeft het verhaal van de heer Knoet met aandacht gehoord. Zij kan zich goed voorstellen dat het voor de medewerkers van BJU een moeilijke zaak is dat maatregelen, zoals het aannemen van extra personeel hetgeen tot afname van de werkdruk heeft geleid, worden teruggedraaid.

Tegelijkertijd moet het budget van de provincie verdeeld worden over BJU en de zorgaanbieders; het gaat hier om passen en meten. De provincie heeft de afgelopen jaren zelf veel geld in BJU gestoken. Helaas kan er niet nog meer geld, dan er nu al wordt gegeven, beschikbaar worden gesteld.

Voorts memoreert zij dat zij afgelopen vrijdag een “stevig gesprek” heeft gehad met de Raad van Toezicht van BJU. Nagegaan werd waar de verschillen van meningen en de overeenstemmingen tussen partijen zaten. Partijen kwamen tot de conclusie dat er in de afgelopen periode wel verschil in

verwachtingen is geweest. Bij BJU leefde de verwachting over financieringen van de provincie met betrekking tot de groei bij de toegang en andere taken die essentieel zijn voor BJU en die nog niet eerder door de provincie werden gefinancierd. Het aangevraagde budget van BJU werd daarop gebaseerd. Daarnaast ging BJU ervan uit dat de provincie niet bereid zou zijn tot voorfinanciering van justitiële taken. Tegelijkertijd verwachtte de provincie dat BJU voldoende bekend zou zijn met het denken van de provincie over incidenteel en structureel geld en over de subsidiemogelijkheden. Achteraf gezien zou een betere communicatie over de wederzijdse verwachtingen veel problemen hebben kunnen voorkomen, aldus mevrouw Haak.

Alles overziend, komt spreekster tot de conclusie dat de ontstane problemen oplosbaar zijn. Terzake verwijst zij naar de financiële voorstellen die zij de commissie heeft voorgelegd. Zij is zich ervan bewust dat de oplossing wel een krappe oplossing is en niet geschikt is om de extra mensen die het afgelopen half jaar zijn aangenomen te kunnen laten blijven functioneren.

Voorts is het van groot belang dat partijen in staat zijn geweest duidelijke afspraken te maken over toekomstige samenwerking. BJU is een zelfstandige stichting met een Raad van Toezicht. De provincie rekent af op prestaties en producten. Partijen hebben afgesproken dat er overlegd zal worden over de beleidsmatige en financiële informatie van BJU, waardoor de provincie iedere drie maanden geïnformeerd wordt over de bedrijfsvoering van BJU. Met dit alles kan een goede invulling worden gegeven aan het scherper zicht dat de provincie wil hebben op de gang van zaken in BJU. Dit geeft geen 100% garantie, maar wel een betere garantie dat de huidige problemen zich in de toekomst niet meer zullen voordoen.

De voorzitter geeft het woord aan de commissie. Alle relevante stukken en memo's, die betrekking hebben op dit onderwerp, kunnen nu behandeld worden.

Mevrouw Van Benthem constateert dat de communicatie tussen partijen in de afgelopen jaren niet duidelijk is geweest. Jaarlijks dient BJU een subsidieaanvraag in en dat wijkt steeds fors af van het beschikbare budget van de provincie. Mogelijk is dat ook te wijten aan onvoldoende communicatie. Spreekster verwijst naar de gezamenlijke verklaring van de Raad van Toezicht en gedeputeerde Haak en stelt daarover de volgende vragen

- Zijn hiermee de problemen hiermee opgelost?
- Is dit een oplossing voor de stopzetting van de incidentele middelen?
- Is dit een oplossing voor de ontslagen medewerkers c.q. het niet verlengen van contracten?
- Betekent dit dat er geen hogere gemiddelde caseload zal zijn?
- Gezocht wordt naar een oplossing voor het normbedrag voor de justitiële taken; is daar een oplossing voor gevonden? O.a. zou dat onderwerp van gesprek zijn in een overleg van IPO en de MO groep.
- Mevrouw Haak gaf aan dat de provincie driemaandelijks geïnformeerd zal worden over de gang van zaken in BJU. Spreekster gaat ervan uit dat die afspraak duidelijk wordt vastgelegd. Intensiever overleg over beleidsmatige en financiële onderwerpen tussen provincie en BJU is noodzakelijk zodat miscommunicatie in de toekomst wordt voorkomen.

De heer Lutfula memoreert dat de commissie WMC en P.S. in het verleden erg vaak over de jeugdzorg hebben gesproken. Duidelijk is geworden dat partijen slecht met elkaar hebben gecommuniceerd en dat er een verschil van mening is over de hoogte van het budget en over structurele en incidentele gelden. Volgens de SP is de centrale vraag wat een vermindering van subsidie voor de zorg van de kinderen zal betekenen.

In de gezamenlijke verklaring komt naar voren dat de verschillen zich beperken tot de vraag over de beschikbare middelen. Voorts wordt aangegeven dat de noodzaak tot het verscherpen van het toezicht komt te vervallen. De SP is het daar niet mee eens. Verscherpt toezicht is wel degelijk noodzakelijk. Aangekondigd wordt dat er een interim-directeur voor BJU wordt aangetrokken.

Spreker wijst erop dat een externe veel meer kost dan een intern personeelslid. Hij vraagt waarom er een externe wordt aangetrokken en wat het effect daarvan zal zijn op de stabiliteit van de organisatie, immers, de interim-directeur zal na enige tijd weer moeten vertrekken.

De SP is er voorstander van dat er een onderzoek wordt uitgevoerd. In het statenvoorstel wordt aangegeven dat een onderzoek ook nodig is om lessen te leren voor de relatie tussen de provincie en BJU. De SP is van mening dat vooral moet worden gekeken naar de meest gewenste communicatievorm tussen partijen; juist op dat vlak deden zich de problemen voor.

Eerder heeft de SP een vraag gesteld over het personeel van BJU in relatie tot de vermindering van de subsidie (zie schriftelijke vraag 10). Mevrouw Haak heeft geantwoord dat zij BJU gevraagd heeft aan te geven wat de consequenties zijn voor zowel de personele inzet als de productie en zij zal de commissie daarover nog informeren. BJU heeft inmiddels al aangegeven dat minder medewerkers gevolgen heeft voor de kwaliteit van het werk en dat de kinderen minder veiligheid en zorg kan worden geboden. Al deze aspecten moeten volgens de SP door P.S. bij de afwegingen worden betrokken. Het gaat niet om de vraag wat goed is voor BJU, het gaat om de vraag hoe de zorg aan de kinderen op peil kan blijven.

Mevrouw Versteeg brengt het volgende naar voren:

- Naar aanleiding van het memo vraagt zij of de communicatie in de afgelopen maanden tussen provincie en BJU betrekking had op gesprekken van ambtenaren met BJU en of de portefeuillehouder alleen in het wekelijkse portefeuillehoudersoverleg op de hoogte werd gehouden van de uitkomsten van deze gesprekken .
- In het antwoord op vraag 9 staat dat BJU zich grotendeels kon vinden in het memorandum. Zij vraagt op welke onderdelen BJU zich daar niet in kon vinden of is de verklaring die vandaag is uitgekomen een antwoord op deze vraag?
- D66 vroeg in vraag 22 om het ontvangen van documenten over de communicatie betreffende de financiering jeugdzorg 2010 voor de eerstvolgende P.S.-vergadering. Wanneer er niet voor een onderzoek wordt gekozen, dan is de vraag van D66 of toch de mogelijkheid bestaat om van het bestaande materiaal een afschrift te ontvangen.
- In het antwoord op vraag 23 staat dat op 4 februari 2010 uiteindelijk toch is besloten om een beschikking voor een heel jaar af te geven. Zij vraagt waarom het besluit tot het afgeven van een halfjaarsbeschikking zo snel is teruggedraaid.
- Spreekster verwijst naar vraag 25.c: Hadden P.S. niet veel eerder proactief moeten worden ingelicht en een verzoek dienen te krijgen om meer geld toe te kennen? Mevrouw Haak antwoordde daarop dat het gebruikelijk is om vragen voor additionele financiering uit provinciale middelen bij de Voorjaarsnota voor te leggen aan P.S. Mevrouw Versteeg blijft bij haar vraag of dat niet veel eerder en meer proactief had moeten.
- In de gezamenlijke verklaring van de Raad van Toezicht en gedeputeerde Haak komt naar voren dat de verschillen zich beperken tot de vraag over de beschikbare middelen. Daarna worden er drie afspraken genoemd, die specifiek betrekking hebben op de manier waarop de samenwerking in de toekomst zal worden verbeterd.
D66 vraagt of de conclusie is dat er ook nog veel verschil van inzicht bestaat over de wijze waarop partijen met elkaar omgaan. Zij wijst erop dat de Raad van Bestuur zich in feite voor 200% heeft geschaard achter de directeur van BJU, mevrouw Laanen.
- Voorts verwijst mevrouw Versteeg naar het statenvoorstel over een onderzoek naar de gang van zaken toekenning budget 2010 aan BJU. Een voorstel dat niet werd geagendeerd voor de vorige P.S.-vergadering omdat er geen meerderheid voor bleek te zijn. Een aantal collega's heeft dit voorstel blijkbaar niet gesteund en/of heeft zelfs niet gereageerd op het memo. Het CDA heeft aangegeven eerst de antwoorden op de vragen af te wachten alvorens een besluit te nemen over dit voorstel voor een onderzoek naar de gang van zaken. Zij vraagt de fracties

die tot nu toe niets hebben gecommuniceerd nadrukkelijk te reageren op de vraag waarom ze tegen een onderzoek waren. .

Mevrouw Dik zet uiteen dat de ChristenUnie het statenvoorstel over een onderzoek niet zal steunen. Wanneer er nu een onderzoek wordt uitgevoerd, zal dat werken als olie op het vuur en niemand is daarbij gebaat, zeker de jongeren niet om wie het gaat. De beantwoording van de vragen van de gedeputeerde van 19 maart jl. geeft haar fractie voldoende inzicht in de gang van zaken. Zij gaat ervan uit dat die beantwoording tegelijk werkt als een voorzet voor aandachtspunten ter zake van de planning van overleg tussen de provincie en BJU in toekomstige situaties. Haar fractie vindt een expliciet onderzoek dan ook niet nodig.

Mevrouw Versteeg vraagt waarom de ChristenUnie denkt dat een onderzoek olie op het vuur zal gooien. Wanneer er geen onderzoek plaatsvindt, zal er geen hoor en wederhoor mogelijk zijn. D66 vindt het erg belangrijk dat een onafhankelijke derde ook de andere kant van de zaak onderzoekt. Nu krijgen P.S. alleen maar informatie van de provinciale ambtenaren.

Mevrouw Dik vindt het in de totale onrust die is ontstaan niet wenselijk de onrust te vergroten door de uitvoering van een onderzoek; dat draagt niet bij aan het zoeken naar toekomstgerichte oplossingen.

De heer Lutfula vindt het belangrijk dat de aard van de problemen tussen BJU en de provincie wordt onderzocht door een onafhankelijke derde. Zo komt er inzicht in hetgeen er aan de hand is.

Mevrouw Dik geeft nogmaals aan dat in het memo van de gedeputeerde voldoende duidelijk is gemaakt wat er aan de hand is geweest en welke miscommunicatie er ontstaan is. Dat is zeer betreurenswaardig maar een onderzoek is niet behulpzaam en er zullen geen nieuwe feiten aan het licht komen.

Uit het memo van 12 maart jl. komt duidelijk naar voren wat er aan de hand is geweest en welke verwarring er is ontstaan. Dat is erg spijtig, vooral omdat er onrust in de organisatie is ontstaan. Echter, “zwarte pieten” heeft geen zin. Er moet snel duidelijkheid komen over de oplossingen die leiden tot voortgang van de activiteiten van BJU. Bij een aantal oplossingen wordt naar de Voorjaarsnota verwezen. Daar zal een afweging moeten worden gemaakt over die onderdelen. Haar fractie zal daar positief naar kijken. In de gezamenlijke verklaring van de provincie en BJU komt naar voren dat er verschil van mening blijft bestaan over de beschikbare middelen maar dat heeft de twee partijen er niet van weerhouden om tot gezamenlijke afspraken te komen waarmee herhaling van de problemen zich niet meer zo snel zal voordoen. De ChristenUnie is daar blij mee.

Mevrouw Bodewitz laat weten dat zij, in tegenstelling tot de ChristenUnie, de situatie nog steeds niet helder vindt. Er leven nog steeds vele vragen, echter, het is niet de taak van deze Statencommissie om vragen te blijven stellen. Dat moet gebeuren in het kader van een onafhankelijk onderzoek. De PvdD pleit ten eerste voor het uitvoeren van een onderzoek, juist met het oog op de toekomstige relatie tussen BJU en de provincie.

Gelet op de huidige problemen kan er rigide worden vastgehouden aan de stelling dat het rijk meer geld beschikbaar moet stellen voor de jeugdzorg. Echter, als het rijk dat niet doet moet de provincie zelf zijn verantwoordelijkheid nemen en additionele geld beschikbaar stellen, immers, het gaat hier om een kerntaak van de provincie. Voorkomen moet worden dat er kwaliteit verloren gaat en dat er medewerkers ontslagen worden waarin geïnvesteerd is.

Mevrouw Pennarts licht toe dat P.S. al een maand intensief bij deze kwestie betrokken zijn. Het startte met een persbericht in februari. Vervolgens werden er door D66 en GroenLinks vragen gesteld in de commissievergadering WMC waarop werd geantwoord dat er weinig aan de hand was bij BJU. Daarna volgde er een boze brief van het personeel van BJU, gevolgd door een memo van de gedeputeerde. Toen kwam het ontslag van de directeur/bestuurder gevolgd door een brief waaruit bleek tot verbazing van GroenLinks dat er eigenlijk niets aan de hand was. Inmiddels zijn er vele

vragen van fracties beantwoord en vandaag is er een verklaring binnengekomen van de Raad van Toezicht van BJU en van gedeputeerde Haak.

Uit de antwoorden van mevrouw Haak op de vragen die door de fracties zijn gesteld, trekt GroenLinks een aantal conclusies met het verzoek aan mevrouw Haak daarop te reageren.

1. Alle gesprekken met BJU zijn ambtelijk operationeel afgehandeld en de gedeputeerde is pas in een heel laat stadium ingeschakeld. De gedeputeerde is lange tijd buiten het overleg gebleven terwijl de zaak bergafwaarts ging. Toen bleek dat er sprake was van misverstanden, is men in de cijfers gedoken maar er is niet gesproken over de bestuurlijke problemen die aan de problematiek ten grondslag lagen.
2. Het is opvallend dat er bij beide partijen sprake is van hele andere verwachtingen maar ook van een ander informatieniveau. Wanneer de incidentele subsidie niet wordt verstrekt, dan wordt dat door BJU ervaren als een korting op het budget. Dat zijn twee heel verschillende beelden van dezelfde situatie en dat staat een goede samenwerking en een heldere communicatie in de weg.
3. Er kan geen sprake zijn geweest van een goede, constructieve werkrelatie tussen beide partijen. Mevrouw Pennarts illustreert dit met het volgende:
  - BJU had de indruk dat de eerste tranche van de voorfinanciering voor justitiële jeugdzorg direct de totale financiering was. Het gat van € 3,2 miljoen werd gezien als een bezuinigingsopgave en hiermee begon de commotie over bezuinigingen en gedwongen ontslagen. Het is GroenLinks onduidelijk hoe zo'n misverstand zo lang in stand kon blijven.
  - Aangegeven is dat de problemen zijn opgelost met voorfinanciering. Mevrouw Pennarts wijst erop dat al jarenlang voor die oplossing wordt gekozen. Hoe kan het zijn dat bij BJU niet bekend is dat dit om een min of meer standaard probleem gaat met een standaard oplossing?
  - Tijdens de gesprekken ging BJU er ten onrechte van uit dat de aangevraagde subsidie gehonoreerd zou worden. Dergelijke misverstanden kunnen volgens mevrouw Pennarts al in één gesprek onmiddellijk worden opgelost, mits er sprake is van een dialoog.
  - Dat is het zorgwekkende aan de hele kwestie. Er is een ontluisterend kijkje gegeven in de bedrijfsvoering van BJU. Met incidenteel geld is er 25% personeelsuitbreiding gerealiseerd; dat is geen goede bedrijfsvoering. Ook de kwaliteit van de communicatie over en weer is erg slecht geweest. Dat moet de provincie zich heel zwaar aanrekenen; de provincie is verantwoordelijk voor een heldere communicatie omdat de provincie in het proces regievoerder is en omdat er een sturingsrelatie is met BJU waarin de provincie leading is.
  - In 2007 is er een audit uitgevoerd waarin exact op deze punten zijn ingezoomd en waarin verbeteringen zijn aangegeven die onvoldoende zijn opgepakt, waardoor partijen nu in dezelfde situatie zijn beland.

GroenLinks constateert dat beide partijen fouten hebben gemaakt maar dat de provincie de regie had moeten voeren maar dat heeft nagelaten. Nu zijn er nieuwe afspraken gemaakt over de werkrelatie, echter, die werkrelatie had allang realiteit moeten zijn. Spreekster wijst erop dat de provincie Utrecht inmiddels al € 40 miljoen aan BJU heeft bijgedragen. De relatie met BJU is zeer zwaarwegend en essentieel, vanwege de doelgroep maar ook vanwege de enorme bedragen die ermee gemoeid zijn en waar steeds kritischer over wordt geoordeeld.

Zij verzoekt mevrouw Haak over deze zaak een statenbrief op te stellen die in de eerstvolgende P.S.-vergadering wordt besproken. Haar fractie vindt het doen van een onderzoek zeer belangrijk omdat daarmee lessen voor de toekomst kunnen worden geleerd.

De heer Klein Kranenburg verwijst naar de antwoorden van mevrouw Haak op de vragen van de fracties. Voor het CDA was vraag 4 het meest van belang. Met het financieringsvoorstel van de gedeputeerde lijkt het erop alsof het grootste financiële probleem is opgelost, maar hij weet niet of dat ook een oplossing voor de toenemende caseload, zoals de inspreker aangaf. Hij wil daar graag meer informatie over ontvangen.

De vraag is nu of er een nader onderzoek nodig is. In eerste instantie was spreker daar wel voor omdat de gang van zaken dan objectief wordt onderzocht. Nu is hij wat minder geneigd om dat onderzoek te laten plaatsvinden omdat dit niet veel meer zal opleveren dan nu al bekend is. Spreker verwijst naar de audit die heldere informatie heeft gegeven. Eén van de conclusies was dat provincie en BJU “wat dichter op elkaar moeten zitten”. In het afgelopen halfjaar is dat niet voldoende geweest. Hij ziet meer winst in het verkleinen van die afstand. Uit de gezamenlijke verklaring komt naar voren dat de Raad van Toezicht en de gedeputeerde zich dat bewust zijn en ook langs die lijn willen werken. Dat zal meer voordeel opleveren dan extra kennis uit een onderzoek. Op voorhand is hij dan ook geen voorstander van een onderzoek. Wel stelt hij er prijs op dat de gang van zaken via een statenbrief wordt toegelicht zodat daarover in de volgende PS vergadering kan worden gesproken. Zijn fractie zal zich nog beraden over de vraag of er al dan niet een onderzoek moet plaatsvinden.

Mevrouw Alsem constateert dat P.S. een beeld heeft gekregen van de ontstane situatie in BJU. Daarin overheerst volgens haar fractie de twijfels over de bedrijfsvoering van BJU. Spreekster heeft het nu niet over het uitvoerende werk; er wordt hard en goed gewerkt in BJU. Wel zijn er signalen dat er problemen waren in het primaire proces, over de rollen van BJU en de vertaling in activiteiten en de kosten die daarmee gepaard gaan. Een en ander is een groeiende kostenpost geworden waarvan de rekening bij de provincie werd gelegd. Zij heeft de indruk dat er sprake is van een structureel probleem binnen BJU. Ca. 8 jaar geleden is er een enorme investering gedaan door de provincie in de bedrijfsvoering van BJU, met name op het vlak van de registratie, het uit elkaar houden van wettelijke rollen en aanvullende rollen en het verschil tussen structurele en incidentele taken. In het laatste jaar is steeds weer gebleken dat de cijfers en het beleid van BJU niet duidelijk waren. De Randstedelijke Rekenkamer heeft daar ook aan gerefereerd. Het is onjuist dat de provincie daarvoor nu de rekening en de zwarte piet gepresenteerd krijgt. De persberichten over ontslagen bij BJU als gevolg van de handelswijze van de provincie en de gevolgen daarvan voor hardwerkende voogden en kwetsbare kinderen waren niet terecht. De provincie zet zich steeds in voor hulp aan kwetsbare kinderen. Door dergelijke berichtgeving wordt verhuld dat de bedrijfsvoering van BJU niet optimaal was. De provincie heeft de taak te investeren in de jeugdzorg maar investeren in inefficiënte bedrijfsvoering is geen provinciale taak.

Inmiddels is bekend dat de bestuurder van BJU ontslag heeft genomen. De Raad van Toezicht heeft volgens mevrouw Alsem zijn verantwoordelijkheid genomen en heeft daarmee iets teruggewonnen. Nagegaan moet worden hoe de bedrijfsvoering in BJU beter op orde komt.

Mevrouw Versteeg vindt de conclusie van mevrouw Alsem opmerkelijk waar het gaat om het vertrek van de directeur van BJU. Zij begrijpt dat niet. Mevrouw Alsem gaf aan dat de Raad van Toezicht heeft ingegrepen. Spreekster heeft iets anders begrepen. De Raad van Toezicht staat voor 200% achter mevrouw Laanen. Dat is juist zo bizar aan deze situatie en de vraag blijft steeds wat er nu eigenlijk mis is gegaan.

Mevrouw Alsem is tot de conclusie gekomen dat de controle op de bedrijfsvoering bij BJU niet goed was en dat de consequentie daarvan was dat de directeur is opgestapt. Dat is voor haar helder, maar het gaat om haar persoonlijke interpretatie van de gebeurtenissen.

Mevrouw Versteeg vraagt of mevrouw Alsem ook bij BJU onderzoek heeft gedaan om tot deze conclusie te komen; tot nog toe is er uitsluitend informatie van de provincie beschikbaar gekomen. Om die reden wil D66 zo graag hoor en wederhoor toepassen.

De heer Lutfula verwijst naar de brief waarin wordt aangegeven dat de directeur van BJU om persoonlijke redenen ontslag heeft genomen. Dat kan overigens ook het gevolg zijn van het conflict dat tussen provincie en BJU is ontstaan.

Mevrouw Alsem memoreert dat de provincie al 8 jaar aan het investeren is in de bedrijfsvoering van BJU. Het volgende werd geconstateerd:

- De registratie bleek niet op orde te zijn.
- De Randstedelijke Rekenkamer heeft gemeld dat de cijfers van BJU niet betrouwbaar zijn, dat de wachtlijsten met 30% zijn gedaald terwijl BJU meldt dat er een toename is van 30%.
- BJU denkt dat incidenteel geld hetzelfde is als structureel geld.
- BJU maakt geen onderscheid tussen wettelijke taken en niet wettelijke taken terwijl de problemen uiteindelijk bij de provincie worden neergelegd.

De indruk is ontstaan dat het proces uit de hand is gelopen. Alle informatie bij elkaar gevoegd, wordt de indruk gewekt dat de bedrijfsvoering steviger moet. De partijen moeten gezamenlijk nagaan welke vragen er leven bij kinderen en wat BJU moet oppakken en wat niet. Zij verwijst in deze naar Jo Hermans die van mening is dat er teveel kinderen naar de jeugdzorg gaan terwijl ze ook op andere wijze kunnen worden geholpen. Daar ligt voor provincie en BJZ een opdracht.

Mevrouw Versteeg vindt de laatste opmerking van mevrouw Alsem over het systeem van jeugdzorg een hele andere discussie. Het gaat nu om het ontstaan van een financieel debacle en de vraag is wat de rol van G.S. en de rol van BJU is geweest.

Mevrouw Alsem geeft aan dat de problemen moeten worden opgelost. Duidelijk moet worden gemaakt dat de bomen niet tot in de hemel groeien. Het lijkt in de jeugdzorg alsof financiële problemen altijd wel door anderen worden opgelost. Haar vraag is of P.S., door steeds weer opnieuw extra budgetten voor de jeugdzorg te fiatteren, wellicht ook de indruk hebben gewekt dat de bomen tot in de hemel groeien. De provincie moet duidelijker zijn over de taken die al dan niet door BJU moeten worden uitgevoerd.

In plaats van het uitvoeren van een onderzoek, meent de VVD dat men zich beter kan gaan concentreren op de leerpunten die in deze kwestie naar voren zijn gekomen: wat kan de provincie financieren, wat zijn de wettelijke taken, wat is aanvullend e.d. Daarover moet helderheid komen. Verschillen in verwachtingen mogen niet meer voorkomen.

Mevrouw Pennarts vraagt of P.S. ook niet boter op het hoofd hebben door het incidenteel financieren van structurele problemen. Zij is het eens met de VVD dat de bedrijfsvoering van BJU kritisch moet worden gezien, echter, een onderzoek behelst niet een onderzoek naar de bedrijfsvoering van BJU maar naar de relatie en de communicatie tussen provincie en BJU. Dat punt blijft van groot belang zolang de jeugdzorg onder de provinciale verantwoordelijkheid valt. Dat is de reden waarom moet worden uitgezocht hoe een en ander functioneert.

Mevrouw Bodewitz komt terug op de woorden van mevrouw Alsem over bomen die tot aan de hemel zouden groeien. Dat geeft de indruk dat er geen wachtlijsten of werkdruk zouden bestaan. De provincie is ervoor verantwoordelijk dat wachtlijsten niet enorm gaan oplopen, dat er kwalitatief goede zorg wordt geboden en dat de werkdruk binnen de perken blijft. Wanneer de bedrijfsvoering van BJU te wensen overlaat, dan moet daar zeker naar worden gekeken.

Mevrouw Alsem is eveneens van mening dat kinderen goede en tijdige zorg moeten ontvangen. Haar pleidooi is dat veel problemen binnen de kaders van BJU kunnen worden opgelost. Zij wil zeker niet als provincie verantwoordelijkheden afstoten maar wel kritischer kijken welke taken wel of niet of anders moeten worden uitgevoerd.

Het is goed dat de Raad van Toezicht en de gedeputeerde een basis hebben gevonden voor verdere afspraken. De bedrijfsvoering van BJU maar ook de regie van de provincie moeten steviger.

Er zijn nu kaders afgesproken over een betere en frequentere verantwoording over activiteiten en financiën. Zij onderschrijft het pleidooi van de SP dat er wel degelijk toezicht op BJU noodzakelijk blijft. P.S. dienen ook kritisch naar de eigen rol te kijken.

De VVD is geen voorstander van een onderzoek. Er moet nu vooral naar oplossingen worden gezocht. Met een onderzoek wordt teveel achteruit gekeken. Beter is het de provincie en BJU in hun eigen rol te plaatsen. In plaats van een onderzoek vraagt zij G.S. met een plan van aanpak te komen en dat met P.S. te bespreken en vervolgens te bezien of er voldoende vertrouwen is in een oplossing op korte termijn.

Mevrouw Haak wil eerst het beeld rechtzetten dat er tussen BJU en de provincie een groot verschil van mening zou zijn ontstaan, dat er bemiddeling nodig zou zijn en dat de relatie tussen partijen niet goed zou zijn. Daar is helemaal geen sprake van. Wel bleken provincie en BJU niet op alle niveaus goed te communiceren. Er is niet zozeer verschil van mening over de beschikbare middelen, maar over de verwachting over de beschikbare middelen. Op alle niveaus, ook op bestuurlijk niveau, is er regelmatig overlegd. Daar wordt gesproken over de inhoud en de doelstellingen, de positie van BJU in het totale veld, de keten en de belangen van de diverse partijen. Die overleggen verlopen uitstekend. Echter, ergens is er in een ambtelijk overleg een verwachting ontstaan over beschikbare middelen om in te zetten voor extra personeel. De provincie heeft die verwachting niet herkend. De provincie dacht dat het budget en de incidentele en structurele gelden genoegzaam bij BJU bekend waren. Op dat punt hebben partijen de boot gemist, echter, dat staat geheel los van de relatie die er is op inhoudelijke onderwerpen.

Mevrouw Versteeg hoort mevrouw Haak zeggen dat er op ambtelijk niveau verkeerde verwachtingen zijn gewekt; waar was de gedeputeerde dan? Haar vraag is of de gedeputeerde eindverantwoordelijk is voor de ambtenaren en of zij hier namens zichzelf dient te spreken. D66 is van mening dat mevrouw Haak politiek eindverantwoordelijk is.

Mevrouw Haak bevestigt dat, als het er op aan komt, zij eindverantwoordelijk is. In het najaar heeft BJU een budgetaanvraag ingediend, daar is ambtelijk over gesproken. Haar werd gerapporteerd dat de budgetaanvraag veel hoger was dan wat op dat moment beschikbaar leek te zijn. Vrij snel werd geconcludeerd dat het ook ging om het geld voor justitiële taken. Gesprekken zijn geopend met BJU om te kijken om welke posten het nog meer ging en wat de realiteit van die posten was. Daarover is regelmatig gerapporteerd. Tot het eind van het jaar was op geen enkele manier duidelijk of er een financieel gat zou blijven zitten tussen de financieringsbehoefte van BJU en de toezegging van de provincie.

De heer Lutfula constateert dat G.S. melden dat er met BJU geen groot verschil van mening zou zijn. Echter, er waren andere verwachtingen en dat leidt tot ontslag van veel medewerkers. Er is wel degelijk sprake van een groot verschil van mening tussen BJU en de provincie.

Mevrouw Haak beaamt dat er sprake is van grote effecten als gevolg van de verschillende verwachtingen over het budget. Op basis van de verwachtingen van BJU zijn er mensen aangetrokken die de provincie niet structureel kan financieren. Vanaf begin februari 2010 werden de consequenties volledig duidelijk. Vanaf dat moment is gezamenlijk naar een oplossing gezocht. Voorstellen dienaangaande zijn aan deze commissie voorgelegd. Opmerkingen heeft de PvdA gemaakt over de slechte communicatie tussen BJU en de provincie. Spreekster is daar reeds eerder op ingegaan. Gevraagd is of de problemen nu zijn opgelost. De provincie heeft budgetvoorstellen gedaan, zoals de commissie heeft gezien, en BJU heeft laten weten daarmee vooruit te kunnen. Uiteraard vindt BJU dit geen ideale oplossing, omdat er mensen moeten vertrekken. Op dit moment worden de personele gevolgen door BJU in kaart gebracht. De voorstellen daarover zullen met de provincie worden besproken. Dat betekent dat spreekster nu nog

niet kan ingaan op gestelde vragen over caseload en bedrijfsvoering. Het gaat hier om een zaak van BJU.

De SP vroeg naar de consequenties voor de kinderen. Hoe eerder BJU aan de gang gaat binnen de daarvoor gestelde kaders, hoe minder consequenties dit voor de kinderen zal hebben. Men moet vooruit kijken om de zaak weer op de rails te krijgen en de onrust zo kort mogelijk te houden. Opmerkingen zijn er gemaakt over de noodzaak tot verscherpte toezicht. In het memorandum heeft mevrouw Haak aangegeven dat de provincie “dichter op BJU moet gaan zitten”. Zij heeft dat omschreven als ‘verscherpt toezicht’. Van de Raad van Toezicht heeft zij begrepen dat de term ‘verscherpt toezicht’ in de geledingen van BJU heel slecht gevallen is; men heeft daar de conclusie uit getrokken dat de provincie de macht zou gaan overnemen. Dat is nooit de bedoeling geweest. Met ‘verscherpt toezicht’ wilde mevrouw Haak zeker stellen dat maximale afspraken worden gemaakt om problemen, zoals die zich nu voordoen, te voorkomen. De commissie WMC heeft de afspraken ontvangen die zij met de Raad van Toezicht heeft gemaakt; deze zijn een uitstekend uitgangspunt om ervoor te zorgen dat partijen maximaal samen optrekken. Het gaat hier om een gezamenlijk probleem en om een gezamenlijke opdracht. De term ‘verscherpt toezicht’, die verkeerde associaties oproept, wil zij dan ook laten vervallen. Het samen opgaan zou een veel betere term zijn om invulling te geven aan de afspraken.

Een kritische opmerking werd gemaakt rond het aantrekken van een externe interim-directeur. Nu is er in BJU geen directeur en er moet zo snel mogelijk een directeur worden aangetrokken. De Raad van Toezicht heeft ook aandacht voor de kosten van een dergelijke interim-functionaris. Spreekster is voorts van mening dat een onderzoek naar de gang van zaken bij de toekenning budget 2010 aan BJU niet meer naar boven zal brengen dan wat nu reeds bekend is, echter, het gaat hier om een keuze van P.S.

Naar aanleiding van vragen van D66 antwoordt mevrouw Haak dat zij steeds op de hoogte is geweest van de onderhandelingen van haar ambtenaren. Er is nooit sprake geweest van een breuk in die onderhandelingen; wel lagen de bedragen ver uit elkaar en dat werd gevolgd door gesprekken om na te gaan of partijen het verschil bij elkaar konden krijgen. Pas begin februari 2010 kwamen er berichten dat BJU de toekenning van de subsidie opvatte als 10% korting. Toen heeft zij de commissie WMC ook gemeld dat er sprake was van een groot probleem.

Mevrouw Versteeg vraagt of mevrouw Haak alleen in het wekelijks portefeuillehoudersoverleg op de hoogte is gehouden door ambtenaren. In de notitie wordt melding gemaakt van overleg van de provincie, er werd op onderdelen gecommuniceerd e.d.; heeft dat overleg altijd op ambtelijk niveau plaatsgevonden?

Mevrouw Haak antwoordt beide vragen bevestigend. Zij vervolgt dat D66 heeft gevraagd om gespreksverslagen, subsidieverzoeken e.d. Zij is van mening dat dit niet moet worden gedaan. P.S. gaan dan op de verkeerde stoel zitten.

Mevrouw Versteeg meent dat dit, bij het uitoefenen van de controlerende rol, aan P.S. is om daarover te oordelen. Wanneer fracties voor hun controlerende taak materiaal nodig hebben, dan is het aan P.S. om dat te besluiten en niet aan G.S. Nogmaals vraagt zij of P.S., wanneer P.S. dat wenselijk achten, kopieën kunnen ontvangen van genoemde documenten.

Mevrouw Haak gaat ervan uit dat subsidieverzoeken openbaar zijn. P.S. kunnen daarvan een afschrift ontvangen. Echter, gespreksverslagen zijn niet openbaar. BJU mag ervan uit gaan dat dit geen openbare gesprekken waren en dat kopieën niet aan anderen worden verstrekt. Zij is niet bereid om dergelijke verslagen, als die er al zouden zijn, beschikbaar te stellen aan P.S.

De voorzitter verwijst in deze naar de Wet openbaarheid van bestuur en naar de actieve informatieplicht van het college van G.S. richting P.S.

Mevrouw Haak laat weten dat zij zich over deze kwestie zal laten adviseren. Zij kan zich niet voorstellen dat zij gesprekken voert met mensen, terwijl de verslagen van die gesprekken later openbaar worden gemaakt.

Mevrouw Alsem is eveneens van oordeel dat P.S. zijn controlerende taak goed moeten kunnen vervullen. Toch zou zij de vraag willen omdraaien. Eerst moet worden geformuleerd wat er moet worden gecontroleerd en welke vragen er leven. Op basis daarvan kunnen er concrete vragen aan de gedeputeerde worden voorgelegd.

Mevrouw Versteeg geeft aan dat zij graag de mogelijkheid wil hebben om over die stukken te beschikken omdat het erop lijkt dat er in P.S. geen meerderheid voor een onderzoek gaat ontstaan. Op basis van onafhankelijke gegevens wil D66 tot een oordeel komen over hetgeen er is gebeurd en niet alleen op basis van antwoorden van ambtenaren op vragen van P.S. Zij mist in deze een toelichting op de gang van zaken van BJU. Ook wil zij weten wat de rol van G.S. van P.S. en van BJU is geweest. Op basis van argumenten en feitelijkheden wil zij tot conclusies komen en niet op basis van “onderbuikgevoelens”.

Mevrouw Haak stelt de vraag welk doel mevrouw Versteeg daarmee heeft.

Mevrouw Versteeg antwoordt dat zij op tafel wil krijgen hoe deze problemen hebben kunnen ontstaan. De conclusies van de toenmalige audit waren niet mals. In oktober/november 2009 heeft zij in de PS en commissievergadering mevrouw Haak voorgelegd daar er signalen van onrust over incidentele budgetten in het veld waren. Spreekster gaf aan dat er zorgen waren over de tijdelijke contracten en de onzekerheid over de verlenging van die contracten, over het vernietigen van kapitaal, kinderen op de wachtlijst, het verhogen van de caseload e.d. Het antwoord van mevrouw Haak daarop was dat zij van niets wist. Spreekster wil boven tafel krijgen hoe het kan dat pas in januari/februari van dit jaar de alarmbellen in het provinciehuis gingen rinkelen. Zij heeft als lid van P.S. het gevoel dat zij haar uiterste best heeft gedaan om signalen tijdig op te vangen en te verwoorden in een motie die zij heeft aangekondigd, echter, zij stond in haar hemd omdat de provincie haar verzekerde dat dergelijke signalen er niet waren.

Mevrouw Haak merkt op dat mevrouw Versteeg in het najaar 2009 heeft gevraagd om inzicht in de situatie bij de zorgaanbieders maar niet bij BJU; op die eerste vraag heeft zij antwoord ontvangen. Mevrouw Versteeg bestrijdt dit. In de motie wordt ook BJZ genoemd omdat D66 nergens een flessehals wilde creëren van wachtlijsten. De motie-inhoud is zelfs desgevraagd door de ambtenaren ingezien.

Mevrouw Haak vervolgt dat D66 heeft gevraagd waarom de halfjaarsbeschikking in februari werd omgezet in een jaarbeschikking. De provincie heeft de beschikking in december afgegeven en de hoogte daarvan was veel lager dan de wens van BJU. In januari is op ambtelijk niveau uitgebreid gesproken over de vraag hoe daarvoor een oplossing kon worden gevonden. BJU gaf toen aan veel last te hebben van die halfjaarbeschikking. Dat is de reden geweest dat de provincie tegemoet kwam aan de wens van BJU om financiële zekerheid te geven voor een heel jaar over het op dat moment beschikbare budget.

Vorige jaar zijn er via de Voorjaarsnota incidentele gelden toegekend voor het AMK. Alles overziend is het goed om dat nu ook weer bij de Voorjaarsnota te doen. Dit zou ook aan de orde zijn gekomen, wanneer er geen problemen met BJU waren ontstaan.

De PvdD pleitte zojuist voor extra middelen voor de jeugdzorg. De vraag is dan wel waar dat dan van betaald moet worden; het zouden dan wel structurele middelen moeten zijn. Goede voorstellen, waar een meerderheid voor te vinden is, wacht zij af.

Naar aanleiding van de woorden van mevrouw Pennarts, memoreert mevrouw Haak dat zij de commissie WMC destijds meldde dat er sprake was van een crisis. Zij heeft zeker niet gesuggereerd dat er niets aan de hand zou zijn. Gesprekken over budgetten worden altijd ambtelijk afgehandeld en zij wordt over de voortgang geïnformeerd. Pas wanneer de budgetonderhandelingen afgebroken worden, dan wordt het overleg op een ander niveau voortgezet. Dat moment was nog niet aangebroken.

Mevrouw Pennarts vraagt of mevrouw Haak, met de kennis van nu, zou kunnen zeggen dat zij eerder geïnformeerd had moeten worden. In dat geval zouden zaken niet zo zijn geëscaleerd. Inderdaad

heeft mevrouw Haak in de commissievergadering van 1 februari het woord crisis in de mond genomen. Ook werd zij toen geconfronteerd met feiten over de budgettaire impasse met BJU, ontslagen van voogden die elders aan het solliciteren waren. Mevrouw Haak liet toen weten daarvan niet op de hoogte te zijn; zelfs zei zij toen dat dit niet het geval was.

Mevrouw Haak beaamt dat zij op dat moment daarvan formeel niet op de hoogte was. Zij was daarover niet ingelicht door BJU. Wel heeft BJU al in januari aangegeven dat, wanneer partijen er niet uit zonden komen, dat zeker personele consequenties zou hebben.

Mevrouw Pennarts kan zich voorstellen dat mevrouw Haak toen niet van alle problemen op de hoogte was. Zij vraagt of mevrouw Haak vindt dat zij eerder in het proces had moeten weten wat er bij BJU aan de hand was, met name dat de gesprekken, vanaf september tot eind januari, langzamerhand uit de hand begonnen te lopen.

Mevrouw Haak benadrukt dat de gesprekken zeker niet uit de hand zijn gelopen. De gesprekken hebben ervoor gezorgd dat er steeds meer duidelijkheid kwam over de knelpunten. Het budget bestaat uit vele verschillende posten. Vrij snel bleek dat er een fors stuk in zat voor justitiële taken. De provincie is daarvan niet de financier, zij het dat dit wel via de provincie verloopt. In januari 2010 hoorde de provincie van dreigende ontslagen en personele consequenties bij BJU. De provincie heeft toen het aanbod gedaan om de justitiële taken te gaan voorfinancieren, waarmee een groot stuk van het ontstane gat kon worden gedicht. De commissie is hierover geïnformeerd. Wel bleef er discussie bestaan over de financiering van de groei bij de toegang.

Mevrouw Pennarts memoreert dat het tekort aan justitiële gelden in BJU op een zeer eenvoudige manier kon worden opgelost door een voorfinanciering, die ieder jaar door de provincie wordt gedaan. Echter, BJU had tegelijkertijd lange tijd de indruk dat ze voor miljoenen euro's gekort werd. Dat is een tekenend voorbeeld van een slechte werkrelatie. Het is beslist niet zo dat de oorzaak van alle problemen bij de provincie liggen. Spreekster heeft gelezen dat BJU de informatie te laat en onvolledig heeft aangeleverd en dat systemen niet de goede informatie opleverden. Ook dat is verwijtbaar. Vanuit de verantwoordelijkheid van P.S. baart het haar zorgen dat dergelijke misverstanden zolang hebben kunnen voortduren.

Mevrouw Haak laat weten dat dit ook haar zorgen baart. Terugkijkend op het proces komt zij tot de conclusie dat er veel eerder een oplossing was gevonden wanneer zij bekend was geweest met de problemen van BJU over de justitiële gelden; dan zou de paniek in BJU kleiner zijn geweest. Dat is ook de reden dat zij met de Raad van Toezicht heeft afgesproken dat de overleggen sterk zullen worden geïntensiveerd, met name over de financiële middelen. Op dat punt zijn er in de gesprekken veel misverstanden ontstaan. Zij is het eens met mevrouw Pennarts dat er steken zijn blijven vallen. Zij vervolgt dat mevrouw Alsem enkele hartenkreten heeft geslagen. Deze komen voor haar eigen rekening. Zij wijst erop dat de provincie inmiddels bijzonder tevreden is over de registratie van BJU. BJU is overgegaan op een veel beter systeem en de registratie is in het afgelopen jaar sterk verbeterd. De rapportage van de Randstedelijke Rekenkamer had geen betrekking op 2009 maar op het jaar 2008; toen waren de zaken in BJU nog onvoldoende op orde.

Mevrouw Alsem memoreert dat P.S. in de vorige statenperiode € 2,1 miljoen in de interne bedrijfsvoering van BJU heeft geïnvesteerd, met name om de registratie te verbeteren. Dat is inmiddels zeven jaar geleden. Zij begrijpt nu dat die registratie pas kort op orde is.

Mevrouw Haak vindt de opmerking van mevrouw Alsem over het vertrek van de directeur in relatie tot de Raad van Toezicht niet terecht. Zij weet slechts dat de directeur om persoonlijke redenen is vertrokken en zij heeft geen reden daaraan te twijfelen.

Zij heeft niet gesteld dat de noodzaak voor verscherpt toezicht op BJU is komen te vervallen. Zij heeft wel aangegeven dat met de afspraken het verscherpte toezicht is ingevuld.

De voorzitter deelt na een korte pauze mede dat, naar aanleiding van opmerkingen van fracties, het volgende door de gedeputeerde is toegezegd:

Er wordt een statenvoorstel door G.S. opgesteld waarin o.a. zal worden ingegaan op de vragen die over de financiën zijn gesteld en op elementen uit de verklaring van de Raad van Toezicht en mevrouw Haak met betrekking tot de onderlinge relatie tussen provincie en BJZU.

Dat statenvoorstel zal voor de komende P.S. vergadering ter bespreking worden geagendeerd.

De heer Klein Kranenburg verzoekt in het statenvoorstel ook informatie op te nemen over de omvang van het aantal medewerkers van BJZU dat moet worden ontslagen. In de pers zingt daar over het nodige rond.

De heer Lutfula benadrukt dat het statenvoorstel alle actuele informatie voor P.S. dient te bevatten, w.o. het oordeel van BJZU over het voorstel van de provincie.

Mevrouw Haak komt terug op de vraag van D66 om gespreksverslagen, subsidieverzoeken e.d. voor P.S. ter beschikking te stellen. In weerwil van haar eerste afwijzende reactie, heeft nadere informatie opgeleverd dat P.S. recht hebben op die informatie in het kader van de Wet openbaarheid van bestuur, los van de vraag of zij dat zinnig vindt. Zij zegt die informatie toe.

Mevrouw Van Benthem memoreert dat mevrouw Haak eerder liet weten dat het ontslaan van personeel en een eventuele verhoging van de caseload een zaak is van BJZU. Spreekster ziet dat toch anders. Zij wijst in deze op de consequenties voor BJZU en voor de Utrechtse jeugdzorg in het algemeen. Provincie en BJZU hebben gezamenlijk successen bereikt, bv. de daling van de wachtlijsten, de daling van het ziekteverzuim en de daling in het personeelsverloop. Dat lijkt nu voor niets te zijn geweest. In de ogen van de PvdA is dat onacceptabel. Hoeveel lessen moeten er nog worden geleerd: lessen in communicatie, lessen in relatie, lessen in registratie? De conclusie is dat de provincie dichter op BJZU moet zitten. Mogelijk zijn regielessen een beter idee. De PvdA is voorstander van een onderzoek zodat er snel duidelijkheid komt.

De heer Lutfula vraagt of G.S. kunnen verzekeren dat de wachtlijst, door de voorgestelde oplossing, niet gaat oplopen en dat de kinderen verzekerd blijven van kwalitatief goede zorg. Hoe dan ook moet worden voorkomen dat de kinderen het slachtoffer van de maatregelen worden.

Mevrouw Versteeg begrijpt dat er een statenvoorstel door G.S. wordt opgesteld met daarin o.a. een vertaling van de financiële oplossing. In het belang van de kinderen, de ouders en de professionals is D66 in principe bereid het geld beschikbaar te stellen, zij het niet zonder slag of stoot. D66 wil in P.S. een politiek debat voeren omdat de indruk bestaat dat G.S. in gebreke is gebleven. in deze kwestie.

Het zou de meest koninklijke weg zijn om een onderzoek te laten plaatsvinden, echter, het is niet goed dat een onderzoek bevochten moet worden. D66 vindt het belangrijk dat het onderzoek unaniem door P.S. wordt gedragen. D66 blijft voorstander van een onderzoek. Het is een gemiste kans wanneer er nu geen hoor en wederhoor wordt toegepast aangezien de indruk bestaat dat de informatie te veel van één kant wordt belicht.

D66 overweegt contact te zoeken met BJZU en daar vragen voor te leggen, maar zeker is dat nog niet. D66 zal zich daar eerst nog over beraden. D66 heeft wel behoefte aan antwoorden op vragen, gezien de onduidelijkheden die er nog zijn.

Mevrouw Bodewitz is voorstander van een onderzoek. Het doel van dat onderzoek zou vooral moeten zijn dat partijen daar lering uit trekken. Terugblikken op het verleden zonder daar van te leren heeft geen zin. Met een onderzoek moet duidelijk worden hoe in de toekomst kan worden voorkomen dat dezelfde problemen zich gaan voordoen.

De gedeputeerde gaf eerder aan dat zij voorstellen van de PvdD voor structurele financiering van de jeugdzorg afwacht. Echter, er is nog geen duidelijkheid over de exacte gevolgen van de verhoging van de caseload en de vermindering van het aantal personeelsleden. Zolang dat niet bekend is, kan de PvdD geen voorstel formuleren. Het is dan ook van groot belang dat duidelijk wordt wat de gevolgen zijn van de verhoging van de caseload en van de vermindering van het aantal personeelsleden. De verwachting is dat de toestroom richting BJZU in de toekomst gaat verminderen als gevolg van de ambulante hulpverlening die door gemeenten zal worden uitgevoerd. Ook de gevolgen daarvan voor de caseload van de jeugdzorg zijn nog niet duidelijk. Zodra een en ander meer inzichtelijk is, wil de PvdD graag met een voorstel komen.

Mevrouw Pennarts dankt de gedeputeerde dat zij, in reactie op de vraag van D66, toch bereid is informatie en relevante verslagen ter beschikking van P.S. te stellen. Wanneer er geen onderzoek wordt uitgevoerd, dan kunnen fracties in ieder geval hun eigen onderzoeksbehoefte stillen en hoor en wederhoor toepassen. GroenLinks heeft oog voor de verbeterde afspraken die tussen de Raad van Toezicht en de gedeputeerde zijn gemaakt alsmede voor het feit dat de financiële problemen voor een deel zijn gladgestreken. GroenLinks weet dat zaken bij BJZU niet geheel op orde waren en dat deze in dit conflict ook een rol hebben gespeeld. Toch blijft GroenLinks voor een onderzoek pleiten. De kwestie heeft geleid tot het vertrek van de directeur van BJZU. De destijds uitgevoerde audit signaleerde dezelfde problemen die nu weer boven tafel komen. GroenLinks trekt conclusies die door de gedeputeerde worden ontkend. Spreekster wil graag weten wat er nu wel of niet waar is. Dat is de reden om vast te houden aan het doen van een onderzoek.

De heer Klein Kranenburg geeft aan dat het hier om een moeilijk onderwerp gaat. Uit alles blijkt dat de communicatie tussen partijen verkeerd is gegaan. De oorzaak daarvan zou wat hem betreft terug moeten komen in het statenvoorstel. Zijn fractie denkt nog na over de vraag of een onderzoek wenselijk is en zal daar in de P.S.-vergadering op terugkomen. Wanneer niet tot een onderzoek wordt besloten, kan een tussenvoorstel zijn om de vragen, die er nog leven, in een woordvoerdersoverleg aan de orde te stellen in aanwezigheid van vertegenwoordigers van BJZU. Hij begrijpt dat het financiële verschil tussen het bod van de provincie en het verzoek van BJZU uitkomt op € 4,2 miljoen. Dat is voor een groot deel opgelost door een voorfinanciering van € 3,2 miljoen voor justitiële taken. Derhalve is het verschil € 1 miljoen. Het voorstel is nu om van die € 1 miljoen via de voorjaarsnota of via het statenvoorstel € 600.000 extra ter beschikking te stellen. Er blijft dan nog een bedrag van € 500.000 tot € 600.000,- over.

Uitgaande van een bruto loonsom van € 70.000,- per medewerker, ziet het er naar uit dat er door het financiële tekort wellicht 10 medewerkers moeten vertrekken. Het is hem echter niet duidelijk waar het idee vandaan komt dat er in BJZU tussen de 40 tot 70 fte moet worden bezuinigd. Hij vraagt dienaangaande om een verklaring en hij verzoekt die vraag in het statenvoorstel te beantwoorden. Hij gaat er overigens van uit dat een bedrag van € 500.000,- gevonden moet kunnen worden in de totale begroting van BJZU met een omvang van ca. € 100 miljoen. Mogelijk is daar zelfs een provincieoplossing voor te bedenken. Ook dat zou terug moeten komen in het statenvoorstel. Hij benadrukt dat de medewerkers van BJZU hun werk met hart en ziel doen. Zij zijn aangenomen in de veronderstelling (en soms ook met de toezegging) dat er in ze geïnvesteerd zou worden. Het is fnuikend wanneer betrokkenen, na alle inspanningen die er zijn geleverd, dan gedwongen moeten vertrekken.

Mevrouw Versteeg ondersteunt het verzoek van het CDA maar zij stelt dat moet worden uitgegaan van een veel lager salaris dan € 70.000,- per medewerker, mogelijk zelfs van de helft. Dat zou inhouden dat er wel meer medewerkers zouden moeten vertrekken.

De voorzitter gaat ervan uit dat de correcte gegevens in het statenvoorstel zullen terugkomen.

Mevrouw Pennarts constateert dat het CDA het uitvoeren van een onderzoek nog in beraad houdt. De heer Klein Kranenburg constateerde dat de financiële problemen voor een groot deel zijn opgelost en hij koppelde daaraan de vraag waarom er dan nog een onderzoek moet worden uitgevoerd. Mevrouw Pennarts geeft aan dat het onderzoek niet zozeer het kostenplaatje behelst en een verificatie van een rekensom, maar betrekking zou moeten hebben op de communicatie en de vraag hoe partijen in deze situatie verzeild zijn geraakt. Het gaat erom dat er lessen voor de toekomst worden geleerd.

De heer Klein Kranenburg beaamt dit laatste. Hij voegt daar wel aan toe dat een onderzoek naar de communicatie over en weer wat hem betreft niet nodig is; nu al is voldoende duidelijk dat die communicatie moet worden verbeterd, zoals ook uit de audit naar voren kwam. Hij heeft de indruk dat men niet meer te weten zal komen, dan nu reeds bekend is. Mogelijk is extra informatie wel behulpzaam alsmede het stellen van vragen aan BJZU. Overigens zal zijn fractie nog een besluit nemen over de vraag of er al dan niet een onderzoek moet worden uitgevoerd.

Mevrouw Pennarts laat weten dat de suggestie van het CDA, om waarheidsvinding in het woordvoerdersoverleg te laten plaatsvinden, door GroenLinks bij de afweging zal worden betrokken.

Mevrouw Alsem laat nogmaals weten dat de VVD niet zozeer voorstander is van een onderzoek maar wel van een plan van aanpak. Het gaat erom dat er lessen worden geleerd om herhaling van de problemen te voorkomen. Zij vraagt of er in het statenvoorstel ook een uitwerking kan komen van de verklaring van de gedeputeerde en de Raad van Toezicht voor wat betreft het volgende:

- hoe gaat de regierol van de provincie er uit zien?
- over welke kaders gaat het?
- hoe gaat de samenwerking met BJZU verlopen, anders dan toe nu toe?
- wat is de rol van P.S.?
- welke informatie gaat naar P.S. zodat ook P.S. beter zicht krijgen op de gang van zaken?

Mevrouw Haak zegt toe dat de elementen, die zojuist door de fracties voor het statenvoorstel zijn aangedragen, in het statenvoorstel zullen worden verwerkt. Ingegaan werd op het ontslag van medewerkers. Het gaat dan in principe niet om medewerkers die in vaste dienst van BJZU zijn. Ook werd er gesproken over een plan van aanpak. Zij kan zich voorstellen dat er in samenwerking met de Raad van Toezicht een plan van aanpak wordt opgesteld, met name waar het gaat om de uitwerking van de reeds gemaakte afspraken. Zij weet niet of het plan van aanpak al beschikbaar zal zijn tijdens de bespreking van het statenvoorstel in de P.S.- vergadering. In ieder geval kan wel in het statenvoorstel worden aangegeven waar het plan van aanpak volgens G.S. uit zou moeten bestaan. In dit plan van aanpak zullen ook de rapportagemomenten aan P.S. worden opgenomen.

Mevrouw Van Benthem vraagt naar het onderscheid dat wordt gemaakt tussen medewerkers in vaste dienst en medewerkers die niet in vaste dienst zijn.

Mevrouw Haak geeft aan dat er op basis van incidentele gelden medewerkers met een kort lopend contract kunnen worden aangenomen om een bepaald probleem op te lossen. Of dat bij BJZU kan, is de kwestie.

Mevrouw Van Benthem heeft begrepen dat de betrokken medewerkers zijn ingezet om een structureel probleem op te lossen. Voor deze groep is het nog niet duidelijk wat hun lot is en wat de gevolgen zijn voor de toekomst van BJZU, wanneer zij moeten verdwijnen. In die zin maakt spreekster geen verschil tussen medewerkers in vaste dienst en medewerkers met een tijdelijk contract.

Mevrouw Haak begrijpt dat, waar het gaat om de inhoud, heel goed. Toch wijst zij op de afspraak tussen rijk en provincie om gedurende een bepaalde periode geld in te zetten voor het wegwerken van de wachtlijsten. Daarover was duidelijkheid en daarover kon ook geen misverstand bestaan bij

BJZU. Daar wil spreekster zich aan houden. Zij begrijpt heel goed dat het voor BJZU moeilijk is om mensen op tijdelijke basis in te zetten.

Haar verwachting is dat er in de komende tijd veel veranderingen zullen gaan plaatsvinden en dat die ook effecten zullen hebben op BJZU. Uiteindelijk moet men toe naar een ander type BJZU dan er nu is, gelet op het afsprakenkader dat met de minister ontwikkeld is. Van het structureel financieren van bepaalde taken zal dan ook geen sprake meer kunnen zijn.

Volgens mevrouw Versteeg is het feit dat BJZU en de zorgaanbieders veel te laten horen dat incidenteel geld verlengd wordt, één van de grote problemen in deze discussie. De motie, die D66 in het najaar indiende, had daar ook mee te maken.

De voorzitter rondt de discussie af. Op 26 april a.s. zal het debat hierover aan de hand van een statenvoorstel in de P.S.-vergadering worden voortgezet.

8. Statenbrief conclusies JIJ Utrecht

Mevrouw Alsem kan zich in voorliggende statenbrief vinden en stemt in met de verdere voorgestelde aanpak. Wel is haar suggestie om voor de gesprekken niet alleen jongeren uit de residentiële zorg uit te nodigen maar ook jongeren die ambulante zorg ontvangen.

Mevrouw Nap vindt het belangrijk dat deze bijeenkomsten ook in de toekomst doorgang vinden. Het was jammer dat er in het laatste gesprek weinig jongeren aanwezig waren. De suggestie van de jongeren, om bij werkbezoeken van P.S. niet alleen met de directie maar ook met de medewerkers en de jongeren van gedachten te wisselen, steunt het CDA. Zij vraagt hier aandacht voor.

JIJ Utrecht vraagt ook aandacht voor een nieuwe betaalregeling in de plaats van de afgeschafte afdrachtregeling. P.S. hebben geld vrijgemaakt om die afdrachtregeling af te schaffen en nu lijkt het erop alsof instellingen zelf betaalregelingen in het leven hebben geroepen. Dat moet worden uitgezocht. Het is niet de bedoeling om provinciaal geld vrij te maken voor een regeling terwijl de jongeren via een achterdeur toch weer moeten betalen.

Mevrouw Pennarts vindt de bijeenkomsten met JIJ Utrecht hartverwarmend en informatief. Er zijn goede en bruikbare suggesties voor de toekomst uit voortgekomen. Ook zij heeft geconstateerd dat de bijeenkomsten nogal eens door dezelfde jongeren worden bijgewoond. Het zou goed zijn nieuwe jongeren te ontmoeten die een bredere weerspiegeling zijn van het jeugdzorgaanbod.

Mevrouw Versteeg sluit zich aan bij de opmerkingen van GroenLinks en het CDA over de waarde van deze avonden. D66 kan zich in het voorstel vinden maar heeft nog wel vragen over de punten op instellingsniveau. Als het gaat om het gevoel van onveiligheid in de instelling, die gevoeld wordt door cliënten, wordt gesuggereerd dat dit op instellingsniveau moet worden aangepakt. Haar vraag is wie ervoor zorgt dat het wordt aangepakt; JIJ of de provincie?

Voorts wijst zij erop dat een instelling de dossieroverdracht van de voogd naar de casemanager, na afloop van een OTS, niet kan regelen, immers, het gaat hier om rijksbeleid. Ook hier is de vraag of JIJ of de provincie dat gaat oppakken en wie de zorg hierover op rijksniveau en de landelijke politiek gaat kenbaar maken. Zij vraagt G.S. toe te zien op een goede afstemming.

De heer Lutfula geeft aan dat ook de SP de ontmoeting met cliënten van groot belang acht. Aangegeven wordt dat GS in de commissievergadering WMC van 7 juni zal terugrapporteren over de vervolgacties. Zijn vraag is of deze tijdsplanning niet te krap is om een en ander uit te werken. Voorts doet hij de suggestie om werkbezoeken ook eens bij een zorgorganisatie te organiseren.

Mevrouw Van Benthem laat weten dat de PvdA zich in de constatering kan vinden. De bijeenkomst heeft plaatsgevonden in november. De brief van JIJ Utrecht dateert van januari 2010 terwijl de commissie WMC eind maart kennisneemt van de conclusies. Aan het einde van dit jaar volgt er opnieuw een bijeenkomst met JIJ. Zij vraagt of in voorkomende gevallen de brieven van JIJ Utrecht eerder naar de commissie WMC kunnen worden gezonden. Dan kan de commissie daar ook wat mee doen zodat in de daaropvolgende bijeenkomst met JIJ Utrecht kan worden gerapporteerd wat de provincie met de aanbevelingen heeft gedaan. Het lijkt erop dat een dergelijke terugkoppeling, met de hoeveelheid aanbevelingen die nu voorliggen, niet tijdig kan worden gehaald.

De heer Schoen licht toe dat JIJ Utrecht heeft aangegeven dat de week, waarin de bijeenkomst plaatsvond, een erg drukke week voor de kinderen was. O.a. werd er in de instellingen sinterklaas gevierd. JIJ Utrecht heeft nu voorgesteld de bijeenkomst voortaan in de maand oktober te organiseren. Twee jaar geleden heeft de commissie een werkbezoek bij zorgaanbieders gebracht. De zorgaanbieders willen dat graag herhalen op 21 juni a.s.; de commissie wordt dan uitgenodigd voor een werkbezoek aan zorgaanbieders om kennis te nemen van ontwikkelingen in de jeugdzorg. Mogelijk kan de commissie dan ook kinderen uit Cliëntenraden ontmoeten. Hij zal de wens doorgeven om voortaan ook jongeren uit de ambulante zorg uit te nodigen. JIJ Utrecht heeft de conclusies naar aanleiding van de bijeenkomst "Cliënten ontmoeten statenleden" bijtijds uitgebracht. Door de kerstperiode en een daaropvolgend gesprek met JIJ Utrecht en het uitvallen van de commissievergadering in februari heeft het wat langer geduurd voordat een en ander aan de commissie kon worden gepresenteerd.

Mevrouw Van Benthem vraagt of commissieleden ook een Cliëntenraad kunnen bijwonen. De heer Schoen zal ook deze suggestie aan JIJ Utrecht voorleggen.

De voorzitter vraagt of G.S. een reactie op de vragen van D66 kunnen meenemen in de rapportage die in de commissievergadering van juni aan de orde zal worden gesteld. Dit wordt door mevrouw Haak toegezegd.

De voorzitter rondt de bespreking van dit punt af.

9. Statenbrief de Utrechtse Schatkamer uitvoeringsplan 2010-2011

De heer Kilic begrijpt dat de cultuurhistorische schatten van de provincie Utrecht voor een breed publiek toegankelijk en beleefbaar worden gemaakt. Hij vraagt hoe dat in zijn werk gaat. Mogelijk dat hier toch meer bekendheid aan moet worden gegeven.

In de eerste tranche van 2009 is er een aanvraag gedaan door de Stichting kerkelijk kunstbezit Nederland voor de ontsluiting van roerend religieus erfgoed binnen de provincie. Hij vraagt of die aanvraag wel binnen de kaders en doelstellingen van de Utrechtse Schatkamer vallen. Die zelfde vraag stelt hij ook voor de aanvragen van Memphis Film & Television voor de documentaire "Gods Eigen Parochie".

De heer Lutfula vraagt naar de effecten van de bezuiniging van € 5 ton op de lopende activiteiten en op de kwaliteit van de projecten in het kader van de Utrechtse Schatkamer.

De heer De Vries vindt het een goede zaak dat de projecten toch wat worden ingeperkt. Uit de analyse van het lopende programma is gebleken dat het voor een aantal organisaties moeilijk is en teveel energie kost om kwalitatief goede projectaanvragen aan te leveren. Het is verstandig het programma in die zin voor de lopende periode te verbeteren zodat er wel kwalitatief goede projecten komen boven drijven. Ook in het kader van de kerntakendiscussie is het een goede zaak dat er projecten worden ontwikkeld die voor de provincie meerwaarde opleveren. De vele kleinere

projecten kunnen beter door gemeenten worden opgepakt, wanneer ze bereid zijn daarvoor geld beschikbaar te stellen.

Naar voren komt dat de rol van LEU veel centraler wordt en ook dat is een goede zaak. Dat blijkt ook uit het Schatkameratelier. Daar wordt gestreefd naar het instellen van een team voor begeleiding van projecten op het gebied van digitalisering en ontsluiting. Ook gaat dit team de benodigde kennis leveren. De vraag doet zich voor of de provincie zelf wel de nodige kennis op dat terrein in huis heeft. Wat de heer De Vries betreft moet die kennis van buiten worden gehaald bv. vanuit het LEU. Wat betreft de belevingsgerichte projecten wordt voorgesteld in te steken op grotere projecten, bv. de Pyramide van Austerlitz, Dorestad, Paviljoen Marikeland. Wel mist hij criteria voor de afweging ten aanzien van de grotere belevingsgerichte projecten: wat zijn de randvoorwaarden voor het honoreren van dergelijke projecten?

De heer De Heer is het eens met de keuze dat er in de projecten meer gefocust moet worden. Hij kan zich voorstellen dat de provincie zich vooral richt op digitale ontsluiting. Via internet en via documentaires en TV series kan een grote doelgroep worden bereikt. Ook is het begrijpelijk dat met een bepaald project een kleinere doelgroep wordt bereikt wanneer het een bovenlokaal belang dient. De ChristenUnie kan met die variatie instemmen en kan zich vinden in dit uitvoeringsprogramma. Namens mevrouw Bodewitz, die zojuist is vertrokken, deelt hij mede dat ook de PvdD zich in dit uitvoeringsprogramma kan vinden.

Mevrouw Pennarts heeft waardering voor dit mooie en veelzijdige programma. Het is praktischer, toegankelijker en meer gericht geworden. Wel mist zij in het overzicht de bedragen per project. Voorts valt het haar op dat de regionale spreiding van projecten niet optimaal is. Zo komen projecten in het westelijk weidegebied bijna voor.

Mevrouw Van Pijkeren laat weten dat het CDA er groot voorstander van is om de culturele erfgoedschatten van de provincie meer onder de aandacht te brengen. Dat gebeurt in dit uitvoeringsplan op goede wijze. Het CDA kan zich geheel in dit plan vinden.

Mevrouw Van Pijkeren stelt de volgende vragen over deze statenbrief:

- Wat betreft de begroting: in het voorjaar hebben P.S. besloten tot een bezuiniging van € 5 miljoen. Uit de begroting 2010-2011 komt naar voren dat de kosten van de ateliermeester met € 50.000 omhoog gaan en ook de personeelskosten stijgen met € 45.000. Het CDA vraagt of dit wel in verhouding staat tot de uitvoerende projecten waar behoorlijk in is gesnoeid.
- Wat betreft de evaluatie: de commissie pleit voor een sterkere ondersteunende en sturende rol van de provincie. De suggestie wordt gedaan een projectgroep in te stellen die zich richt op verbetering van het bereiken van publiek en verbetering professionalisering digitalisering van roerend erfgoed. Het CDA vraagt om uitleg, met name over de rol van de ateliermeester. Zij vraagt voorts naar de visie van G.S. ten aanzien van het instellen van deze werkgroep.

Mevrouw Walta sluit zich aan bij de vragen van het CDA over de ateliermeester.

Op pag. 2 van de bijlage wordt ingegaan op de projectgroep en op pag. 5 wordt de ateliermeester gevoegd in programmalijn 3, het Schatkameratelier. De indruk wordt zo gewekt dat de programmalijnen 1 en 2 hiermee min of meer overbodig worden. Dat zal toch niet de bedoeling zijn, juist omdat die duidelijker zijn uitgewerkt dan programmalijn 3.

Op de statenbrief staat dat deze ter kennisname wordt aangeboden terwijl op de agenda staat dat het om een oriënterende bespreking gaat. Dat is wat onduidelijk.

Voorts signaleert zij dat pag. 3 ontbreekt, echter, de tekst loopt door zodat het lijkt dat zij niets gemist heeft.

Op pag. 4, laatste regel van 1^e alinea, wordt aangegeven dat “er strenger gekeken moet worden naar professionele instellingen.” Zij gaat ervan uit dat aanvragen altijd van goede kwaliteit moeten zijn. Het gaat om het resultaat en bij de toekenning maakt het dan niet uit of aanvragen door vrijwilligers danwel professionals worden ingediend.

Mevrouw Raven memoreert dat het programma De Utrechtse Schatkamer na 2 jaar is geëvalueerd. Daar waar verbeteringen mogelijk zijn, worden deze ook doorgevoerd. De heer De Vries heeft dat zojuist ook onderschreven. Er zijn veel aanvragen binnengekomen van kleinere historische verenigingen voor digitaliseringprojecten. Er was niet nagedacht over de vraag hoe het publiek moest worden bereikt om de resultaten van de digitaliseringprojecten te tonen. Daar ligt een belangrijke begeleidende rol voor de ateliermeester. Daarnaast zullen de krachten worden gebundeld zodat gezamenlijk in de ontsluiting van digitaliseringprojecten wordt opgetrokken. Daar ligt een taak van de projectgroepen. Zo heeft de gemeente Zeist een aanvraag ingediend voor digitalisering van kranten. De provincie heeft verzocht daarmee te wachten totdat dit project gebundeld in de provincie kan worden opgepakt. Dit is efficiënter terwijl er tegelijkertijd beter kan worden nagedacht over de vraag hoe daarmee het brede publiek kan worden bereikt.

De heer Kilic stelde een vraag over kerkelijk erfgoed. Kerkelijk erfgoed behoort ook tot het culturele erfgoed van de provincie. In Utrecht bevinden zich de landelijke centra van de RK kerk en van de protestantse kerken. Ooit hadden de bisschoppen hun centrale zetel in Utrecht en dat alles is ook kenmerkend voor Utrecht.

De heer Lutfula vroeg naar de effecten van de bezuiniging van € 5 ton. Het is duidelijk dat er € 5 ton minder subsidie beschikbaar is, waardoor er veel minder projecten kunnen worden gehonoreerd. Wel worden projecten meer geclusterd en dat kan wel enige voordelen opleveren. Voortaan wordt de subsidieregeling 1 x per jaar opengesteld en niet meer 2 x per jaar om zo het aantal aanvragen te beperken.

Naar aanleiding van opmerkingen van de heer De Vries, geeft mevrouw Raven aan dat de provincie het LEU subsidieert als ondersteuningsinstelling. Wanneer het LEU dergelijke projecten wil uitvoeren, dan dient het LEU dat via de eigen begroting te financieren. Mogelijk is dit al een voorschot op de kerntakendiscussie.

Voorts geeft mevrouw Raven aan dat er momenteel criteria voor belevingsgerichte projecten worden ontwikkeld. Daar komt zij t.z.t. mee terug in de commissie.

Op de vraag van mevrouw Pennarts over inzicht in de bedragen, zegt mevrouw Raven toe dat dat inzicht zal worden gegeven. Zij weet overigens niet waarom er weinig projecten zijn in het westelijk weidegebied. Zij heeft daar geen verklaring voor.

Het CDA vroeg hoe de bezuiniging van € 5 ton zich verhoudt tot de stijgende kosten van de ateliermeester. Dat heeft ermee te maken dat de ateliermeester een zwaardere ondersteunende taak krijgt. Hij moet de kleinere verenigingen en musea ondersteunen en dat vraagt meer tijd.

De interne meerkosten van € 45.000 hangen samen met de inzet van medewerkers voor het concretiseren van de nieuwe projecten; het gaat hier om een extra taak.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de VVD, geeft mevrouw Raven aan dat alle aanvragen aan kwaliteitseisen voldoen. De adviescommissie oordeelt ook op dat aspect. Wel mag er van een professionele vereniging worden verwacht dat ze een goede subsidieaanvraag kunnen opstellen. Een goed voorstel van een amateurvereniging, wat minder professioneel is opgeschreven, zal ook worden gehonoreerd. Dat wordt met genoemde tekst bedoeld.

De heer De Vries begrijpt dat de criteria voor belevingsgerichte projecten nog moeten worden opgesteld. Hij vraagt in dat verband naar de status van dit uitvoeringsplan; het kader daarvoor is immers nog niet geheel opgesteld.

Mevrouw Raven antwoordt dat er voor de projecten, die in dit stuk genoemd zijn, reeds kaders zijn opgesteld. Voorbeelden daarvan zijn de Pyramide van Austerlitz en Dorestad. Een educatief

programma over de Franse Tijd zou bv. in de Schatkamer kunnen worden opgenomen in relatie tot de Pyramide van Austerlitz.

De heer De Vries verwijst naar Domplein 2013. Wanneer daarvoor een belevingsgerichte projectaanvraag wordt ingediend, dan is zijn vraag hoe dat dan zal worden beoordeeld.

Mevrouw Raven gaat ervan uit dat zo'n voorstel positief zal worden beoordeeld, omdat het in de doelstellingen en de kaders van de Utrechtse Schatkamer past. Domplein 2013 past voorts erg goed in het toegankelijk maken van het cultureel erfgoed.

Voorts licht zij toe dat de Utrechtse Schatkamer een regeling is die nog niet bij iedereen bekend is. De provincie Utrecht heeft een USB stick gemaakt voor de kleine musea, archieven enz. waarin het programma wordt uitgelegd. Tegelijkertijd wordt er gelinkt naar het voorbeeld van de nieuwe website van de provincie Utrecht.

Mevrouw Raven wijst vervolgens op een marketingproject in het kader van de Grebbelinie.

Vanmiddag is het boek gepresenteerd "Oorlog in mijn achtertuin", geschreven door Jan Blokker. Het is een prachtig boek geworden waarin mensen, die bij de Grebbelinie woonden, aan het woord komen over het begin van de oorlog en over de mobilisatie.

Mevrouw Raven overhandigt dit (door J. Blokker jr. gesigioneerde) boek aan de leden van de commissie WMC alsmede een nieuwe wandelgids langs het Grebbeliniepad. Tevens ontvangen de commissieleden de USB stick over de Utrechtse Schatkamer.

De voorzitter dankt de gedeputeerde voor deze attenties.

10. Presentatie Grebbelinie uitvoeringsplan 2010

Dit agendapunt wordt verschoven naar de volgende vergadering.

11. Sluiting

Niets meer aan de orde zijnde, sluit de voorzitter de vergadering.